

KOPIDLENSKÉ LISTY

PROSINEC 2012

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Kulturní a vzdělávací centrum se otevřelo veřejnosti

Po tříletém úsilí se 6. prosince otevřelo veřejnosti kulturní a vzdělávací centrum, ve které se díky rekonstrukci proměnila budova bývalého muzea v Hilmarově ulici. Do rodného domu hudebního skladatele Bědy Křídla se už stihla přestěhovat městská knihovna, nabídne ale i další prostory k pořádání školení a pro zájmovou činnost.

Během slavnostního otevření si nové prostory prohlédli jak představitelé města, kte-

ré bylo investorem díla, tak i zástupci kraje, projekční kanceláře, dodavatelské firmy či zprostředkovatele evropské dotace, která pokryla větší část nákladů, a další hosté.

Kromě symbolického přestřížení pásky, kterého se spolu s hosty ujala starostka Kopidlna Hana Masáková, se mohli návštěvníci seznámit s historií, přestavbou a novou funkcí budovy při komentované prohlídce všech prostor. Podrobný výklad podali pra-

covnice městského úřadu Zuzana Burešová a stavbyvedoucí firmy Kobla Vlastimil Černý.

S rekonstrukcí bývalého muzea začalo město před třemi lety a celkové náklady na jeho proměnu dosáhly 28 milionů korun. Evropská unie na ni poskytla 22 milionů prostřednictvím Regionálního operačního programu regionu Severovýchod, zbývající část pokrylo město z vlastních zdrojů. (kl)

Rok se chýlí k závěru, práce ale nekončí

Vážení spoluobčané,

dovolte mi přivítat Vás v posledním vydání tohoto roku. Nastává nám čas, kdy mnozí z nás bilancují, ohlížejí se a hodnotí rok 2012 a snaží se co nejlépe naplánovat nový rok. Také já se budu snažit v tomto čísle provést ohlédnutí za rokem 2012 a přiblížit Vám plány v roce nastávajícím.

Velice důležitou a sledovanou stavbou tohoto roku bylo Kulturní a vzdělávací centrum. V letošním roce dochází k velice slavnostnímu okamžiku, kterým je dovršení veškerých prací na budově bývalého muzea, a po slavnostním předání rekonstruované budovy proběhne den otevřených dveří pro veřejnost a pevně věříme, že si nové Kulturní a vzdělávací centrum na je své návštěvníky.

Z dalších investičních akcí, které jsou ve fázi rozpracování, je výstavba čističky odpadních vod. Tato akce má převážnou většinu prací ve městě hotovou a nyní se staví hlavní budova. Práce pokračují a v příštím roce nás čeká dokončení stavby a zahájení zkušebního provozu.

Rostou první rodinné domy

K dalším akcím města patří výstavba rodinných domů. Většina obyvatel si všimla, že nám zde vyrostly dva krásné rodinné domky. K dalšímu prodeji parcel v letošním roce nedošlo, i když se snažíme prodej podpořit inzercí. Věřím, že se parcely pro výstavbu rodinných domů budou lépe prodávat po zhotovení infrastruktury, kterou začneme budovat z jara nového roku.

Ostuda města postupně mizí

Proběhla také demolice objektu vedle zdravotního střediska a stodoly za hřbitovni zdi. Demolicí těchto objektů však demoliční práce v Kopidlně nekončí, budou následně pokračovat po vyřízení veškeré potřebné dokumentace u již několikrát zmíněných domků v Jičínské ulici a domku vedle hřbitova.

Také rekonstrukce hřbitovni zdi, na kterou město získalo dotaci, proběhla úspěšně a podle plánu. Nyní víme, že i administrativní část máme úspěšně za sebou, a očekáváme proplacení dotačních financí. Věřím, že si většina z vás všimla, jak se náš hřbitov pročistil a s opravenou zdí již nevypadá zchátrale a zanedbaně, ale je nyní vidět, že je také o hřbitov pečováno.

Revitalizace náměstí

Pracuje se také na změně č. 1 územního plánu. Je to práce velice náročná a dlouho-

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

dobá. Souvisí s ní mnoho administrativních kroků, které nám stále oddalují vlastní schválení zde na městě. Věřím, že v krátkém časovém úseku budeme v cíli.

Dále probíhají jednotlivá jednání k akci „Revitalizace náměstí“. Tento projekt je nyní ve fázi územního řízení, po několika drobných úpravách v projektu se dostaneme do stavebního řízení, tedy začátkem příštího roku můžeme očekávat vydání stavebního povolení. Poté budeme připraveni

na vhodný dotační titul.

Lepší komunikace s osadami

Krátce ke kulturním akcím našeho města. Program kulturní komise je bohatý a každý si může vybrat z nabízených akcí. I pro rok 2013 má kulturní komise připravený program, za který se nemusíme stydět. Přivítáme však i vaše podněty, abychom ještě více rozšířili účast návštěvníků.

Dále bych zde chtěla zmínit informace k našim přilehlým obcím. Vnímáme zde problémy s vodou v obci Ledkov, kde jednotlivými jednáními prověřujeme další možnosti v této obci, dále také vnímáme požadavky, které k nám od předsedů osadních výborů přicházejí, a uvědomuji si, že ke splnění dochází jen z malé části, a to nejen z finančních důvodů, ale také z důvodu pracovní vyčerpání našich zaměstnanců. Proto od příštího roku chceme i tomuto nedostatku předejít, zhodnocením obdržených požadavků a informováním jednotlivých předsedů, které požadované body jsou v následujícím roce reálné a budou zařazeny do rozpočtu.

Vstříc roku 2013

Tímto jsem již nastínila, že důležitá část práce, kterou máme na přelomu roku před sebou, je sestavení rozpočtu pro rok 2013. Musíme se snažit provést co nejreálnější odhady příjmů a výdajů. Bude to však o to složitější, pokud nebude schválen státní rozpočet, který ovlivní výši našich příjmů. Zajistit se však musí finanční částky, které jsou smluvně podloženy.

Tímto souhrnem informací bych se s vámi chtěla v tomto roce rozloučit a popřát vám v novém roce mnoho osobních i pracovních úspěchů, štěstí, zdraví, lásku a o vánočních svátcích tu pravou sváteční pohodu.

Hana Masáková, starostka města
(mezititulky KL)

Co čeká město v roce 2013?

Ačkoli je schvalování rozpočtu města v kompetenci zastupitelstva a teprve se na něm bude pracovat, tak zde krátce naznačíme naše možnosti. Nebudu zde zmiňovat běžné každoroční výdaje na chod města, ale zaměřím se na závazky vyplývající z uzavřených smluv a nové aktivity.

Jednou z nejvýznamnějších změn, která se dotkne našeho města, je zákon o rozpočtovém určení daní. O tom jsme zde již několikrát psali. Kopidlno by mělo získat vyšší příspěvek ze sdílených daní. Toto navýšení by se mohlo pohybovat mezi 4 a 5 mil. Kč.

Co se týká našich závazků, tak nelze opomenout úvěry čerpané v souvislosti s investičními akcemi.

Do května doplatíme revolvingový úvěr ve výši 0,5 mil. Kč, přijatý v souvislosti s čerpáním dotace na Kulturní a vzdělávací centrum. Na tuto akci má město ještě investiční úvěr ve výši 4,5 mil. Kč, který začne splácet v polovině roku. V červnu doplatíme zůstatek investičního úvěru ve výši 0,5 mil. Kč na 1. etapu výstavby školních šaten. Co se týká výstavby kanalizace a ČOV, tak máme uzavřený revolvingový úvěr na profinancování nákladů stavby mezi jednotlivými platbami dotací ve výši 25 mil. Kč a připravený investiční úvěr ve výši 9 mil. Kč, který ovšem zatím nečerpáme. Ostatně tento úvěr budeme splácet z příjmů za pronájem sběračů a ČOV. Pokud to tedy shrnu, tak v roce 2013 počítám s celkovými náklady na splacení úvěrů ve výši 2–2,5 mil. Kč.

V souvislosti s výstavbou ČOV bude nutné doplatit náklady na archeologický průzkum ve výši 300 tis. Kč a budeme potřebovat asi 1 mil. Kč na naši spoluúcast. Čhtěli bychom, aby tyto náklady pokryl příspěvek od budoucího provozovatele.

Nejnákladnější stavbou roku 2013 pro městský rozpočet tak bude výstavba inženýrských sítí pro rodinné domy. Dle uzavřené smlouvy o dílo zaplatí město v příštím roce 5 mil. Kč. Pokud by se nám podařilo prodat další stavební parcely, mohli bychom část nákladů uhradit z těchto výnosů.

Z menších projektů uvedu, že v příštím roce nás z důvodu bezpečnosti nemine oprava hráze rybníka na Kamensku včetně přilehlé komunikace. Další akcí bude demolice objektů v Jičínské a Husově ulici. Co se týká místních částí, tak zde se určitě budeme zabývat požadavky osadních výborů. Pokud se nám podaří získat dotaci z ministerstva, tak zrestauroveme další sochu u kostela.

Co se týká přípravy nových projektů, tak budou pokračovat práce na dokumentaci k revitalizaci náměstí, je připraven projekt na opravu povrchů ulic Vackova a Hilmarova. V souvislosti s tím je ovšem nutné ještě dopracovat projekt oddílné kanalizace a získat stavební povolení. Na této záležitosti se nyní pracuje. Je nutné upravit projekt na vstupní koridor základní školy, aby bylo možné vyhlásit novou veřejnou zakázku na dokončení stavby. Rádi bychom zahájili práce na projektové dokumentaci odkanalizování Drahorazi a Pševsi. Dále vnímám potřebu zpracovat mimo jiné projekty na rekonstrukci ulic K Bažantnici, Filčíkova, Havlíčkova a Petra Bezruče. Není ovšem možné pracovat na všech projektech najednou a vše bude předmětem jednání při vlastním zpracování rozpočtu.

Nesmíme zapomenout na výkup pozemků v rozvojových zónách, které město realizuje na splátky. V roce 2013 se budou náklady pohybovat kolem 1 mil. Kč. Jednou z důležitých věcí je i zdárné dokončení změny územního plánu.

Václav Šimůnek, místostarosta města

Budovy města, jak s nimi hospodárně nakládat?

V souvislosti s prodejem objektu č. p. 70 (sídli zde zubní ordinace) určitě spousta lidí napadne, proč město tento objekt na náměstí prodává. Možná s tímto krokem někdo souhlasí, jiný zase ne, v každém případě bych rád některé věci objasnil. Chtěl bych se k celé problematice vyjádřit z trochu širšího pohledu a zahrnout sem i některé další nemovitosti v majetku města. Vždy je potřeba o prodeji či nákupu nemovitostí přemýšlet v souvislostech a jednotlivé kroky dělat s rozvahou. V současné době dochází k poměrně velkému pohybu nemovitého majetku města, ať se jedná o budovy či pozemky, nákup, prodej či směnu.

Musíme vyjít z toho, že město Kopidlno samozřejmě vlastní určitý majetek, ale má také své rozvojové plány, určité finanční možnosti a samozřejmě také své povinnosti.

Základní povinností je zajistit výkon samosprávy a státní správy, fungování městského úřadu. K jejich zabezpečení potřebuje město kromě financí také budovy. V současné době je to objekt městského úřadu č. p. 13 a tři kanceláře v objektu č. p. 12 (Česká spořitelna). Osobně považuji využívané budovy č. p. 13 pro účely městského úřadu za dlouhodobě naprosto nevhodné a nevhodné. Stručně řečeno jde sice o velký objekt, ovšem s nevhodným dispozičním řešením. Malé kanceláře a jejich nedostatečný počet, podstatnou část budovy tvoří ohromné chodby a schodiště, vysoké stropy a velká netěsná stará okna, to vše znamená ohromné a do budoucna stále rostoucí provozní náklady, objekt nemá bezbariérový přístup do vyšších pater. Řešení je poměrně jednoduché. Zrekonstruovat budovu (původní) radnice v duchu současných standardů s ohledem na minimalizaci nákladů na provoz a vrátit městský úřad tam, kde původně byl. Pak samozřejmě vznikne otázka, co se současným objektem městského úřadu. Co se týká všech nevyužitých a chátrajících objektů, tak jsou v podstatě vždy pouze čtyři možnosti. Přestavba – prodej – demolice – nechat chátrat bez využití.

Pokud by se zastupitelstvo města rozhodlo k přestavbě jakékoli budovy, znamenalo by to zodpovědět tyto otázky: K jakému účelu? Kolik to bude stát (u obdobných budov občanského vybavení předpokládáme náklady 10–25 mil. Kč). Existuje nějaká návratnost investice? Pokud ne, tak bude alespoň sloužit veřejnosti? Dojde k rozšíření nových služeb? Apod.

Pokud neexistuje smysluplný a ekonomicky přijatelný záměr k přestavbě, pak je vhodné zvážit její prodej soukromému investorovi, který pro ni může mít úplně jiné využití, ale hlavně bude mít dostatečné vlastní finanční zdroje na rekonstrukci či přestavbu. Další možností je tyto budovy si ponechat bez využití, průběžně provádět

děť základní údržbu a postupně je nechat zchátrat, což asi není nejlepší řešení. Město není soukromý podnik a hospodaří s veřejnými prostředky, má jiné cíle, jiné zájmy, priority a možnosti než soukromý ziskový sektor. Pokud tedy nedokáže nemovitost rekonstruovat nebo využít, tak je celkem logické ji nabídnout soukromým investo-
rům.

Tou poslední a krajní variantou je ještě demolice, kterou se zde zabývat nechci.

Přízněji si, že rekonstrukce každého obdobného objektu v majetku města je nenávratná investice se ztrátou v řádech milionů, spíše však desítek milionů korun. Provoz každé takové budovy pak město stojí ročně další peníze.

Pokud bych to shrnul, tak jsem přesvědčen, že město by mělo mít majetek odpovídající jeho velikosti s cílem zajistit občanům zázemí pro kulturní, sportovní a společenské vyžití a nějaké objekty občanského vybavení pro zajištění základních služeb a obchodní sítě. Co se týká vlastnictví bytů, tak zde to vnímám následovně. Rekonstrukce zchátralých objektů s využitím na byty, příp. výstavba nových bytů, není prioritním zájmem města. Náklady na rekonstrukci či výstavbu takového objektu jsou úplně stejné jako například v Hradci Králové nebo v Praze, ovšem nájemné či prodejní cena jsou úplně někde jinde. Jedná se o nenávratnou investici. Spousty obcí své bytové fondy již prakticky rozprodaly. Je dobré zde zmínit, že největší příjem města je ze sdílených daní a ten je vztažen k počtu obyvatel přihlášených k trvalému pobytu. Pak je zřejmý rozdíl mezi investicí do infrastruktury ve výši 15 mil. Kč pro 15 rodinných domů a investicí např. 10 mil. do objektu s dvěma byty. Cílem města musí být snaha zachovat, případně zvyšovat počet obyvatel.

I přes všechny tyto argumenty město v posledních měsících vykoupilo několik dalších domů v havarijním stavu. V těchto případech je záměr asi na první pohled zřejmý. Buď se objekty nachází přímo v rozvojových plochách (zbouraný objekt vedle zdravotního střediska, rodinný dům s pozemky ve směru na Bílsko) nebo v území určeném k přestavbě (Jičínská ulice). Jedná se o objekty, které jsme koupili za ceny blízké se hodnotě pozemků a po jejich odstranění budou pozemky s největší pravděpodobností nabídnuty soukromým vlastníkům. Jinou cestu, jak si poradit s „hrůzami“, které naše město „reprezentují“, nevidím.

Přikládám seznam objektů v majetku města. Vždy uvádím jeden charakteristický znak, aby bylo zřejmé, o kterou stavbu jde. Mimo tyto objekty město vlastní stavby městské infrastruktury, dopravní stavby, jako jsou komunikace a chodníky apod.

Václav Šimůnek, místostarosta města

Seznam objektů v majetku města

Kopidlno

Budova č. p. 12, náměstí Hilmarovo
Česká spořitelna

Budova č. p. 13, náměstí Hilmarovo
Městský úřad

Budova č. p. 14, náměstí Hilmarovo
Pronajaté provozovny – kadeřnictví a prodejna náhradních dílů

Budova č. p. 16, náměstí Hilmarovo
Radnice

Budova č. p. 24, ulice Jičinská
Objekt k demolici

Budova č. p. 27, ulice Jičinská
Objekt k demolici

Budova č. p. 177, ulice Jičinská
Objekt k demolici

Budova č. p. 28, ulice Jičinská
Objekt k demolici

Budova č. p. 221, ulice Jičinská
Objekt k demolici

Budova č. p. 70, náměstí Hilmarovo
Zubní ordinace

Budova č. p. 86, ulice Hilmarova
Kulturní a vzdělávací centrum

Budova č. p. 89, ulice Hilmarova
Základní škola (I. stupeň)

Budova č. p. 90, náměstí Hilmarovo
Česká pošta a obchod

Garáže u č. p. 90, ulice Vackova

Budova č. p. 101, ulice Husova
U Borovců

Budova č. p. 102, ulice Jičinská
Zimní stadión

Budova č. p. 141, ulice Tomáše Svobody
Zdravotní středisko

Budova č. p. 297, ulice Tomáše Svobody
Základní škola (II. stupeň)

Budova č. p. 398, ulice Tomáše Svobody
Hasiči

Budova č. p. 442, ulice Havlíčkova
Dům s pečovatelskou službou

Budova č. p. 606, ulice Havlíčkova
Školní jídelna, mateřská škola

Budova č. p. 635, ulice Tyršova
Víceúčelová sportovní hala

Autobusová čekárna, náměstí Hilmarovo

Garáže u ZŠ č. p. 297

Drahoraz

Budova č. p. 21
Byt a společenská místnost

Budova požární zbrojnice

Garáž u čp. 11

Pševes

Budova požární zbrojnice s klubovnou a společenskou místností

Mlýnec

Budova č. p. 39
Byvalá škola

Budova požární zbrojnice

Ledkov

Budova požární zbrojnice

MĚSTO KOPIDLNO

náměstí Hilmarovo 13, 507 32 Kopidlno

**Otevřený dopis široké veřejnosti
a účastníkům facebookové diskuse na téma cvičení na trampolínách**

Vážení občané a účastníci cvičení na trampolínách,

v nedávné době jsem dostala do poštovní schránky vytištěné části diskuse na Facebooku, která se týkala nemožnosti cvičení v Kopidlně. Citace některých výroků z diskuse:

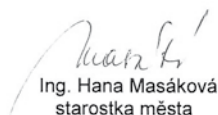
„Cvičení do konce týdne v prostorách národní školy ... RADA MĚSTA KOPIDLNA ROZHODLA, ŽE SE V PROSTORÁCH CVIČIT NEBUDE“ ... „MÁME ZÁKAZ“

Z citovaného úryvku a některých dalších diskuzních příspěvků je zřejmé, že účastníci diskuse nemají úplné a pravdivé informace týkající se ukončení cvičení nejen v pronajaté místnosti sportovní haly, ale také v učebně ZŠ I. stupně. Formou otevřeného dopisu chci upozornit na několik skutečností:

1. K ukončení cvičení v malém sále v přízemí **Víceúčelové sportovní haly** (Tyršova ul. čp. 635) došlo výpovědí danou nájemcem – tedy jednostranným úkonem nezávislým na vůli města. Ve výpovědi nebyly uvedeny důvody ukončení, přesto bylo ze strany pronajímatele (města) vyvoláno jednání s nájemcem. Při jednání bylo nájemcem uvedeno, že mobilní klimatizace zakoupená městem pro pronajatý prostor byla pro nájemce nedostatečná. Nájemce tento problém řešil výpovědí a ukončením činnosti v hale, bez předchozího jednání s pronajímatelem.
2. Město nesouhlasilo s **pronájmem učební třídy v prvním patře** budovy čp. 89, tj. školy u kostela, **ke cvičení na trampolínách**. Město doporučilo **ke cvičení využívat tělocvičnu** této nebo druhé školní budovy (T. Svobody čp. 297) a poskytnout (pronajmout) prostor k uložení trampolín.
3. **Ke cvičení může kterýkoli zájemce využívat prostory Víceúčelové sportovní haly** (Tyršova ul. čp. 635), a to halu nebo sál v 1. patře. K ukončení cvičení v malém sále v přízemí tohoto objektu došlo výpovědí danou nájemcem, ale nájemci byla nabídnuta ze strany města možnost i nadále využívat ke cvičení prostory haly.

V Kopidlně dne 19.11.2012

MĚSTO KOPIDLNO
PSČ 507 32 1

Ing. Hana Masáková
starostka města

ČS, a. s. Kopidlno, č. ú. 116 197 5399/0800
IČ města Kopidlno 271 705
DIČ města Kopidlno CZ00271705

tel. 493 655 682
fax 493 655 680
mobil 602 718 904

www.kopidlno.cz
podatelna@kopidlno.cz

Tématem besedy Kopidlno včera a dnes

Ve středu 21. listopadu uspořádala kulturní komise v obřadní síni městského úřadu besedu na téma Kopidlno včera a dnes. Pozvání přijali pánové Jaroslav Svoboda, který od sedmdesátých let působil v Kopidlně jako tajemník a posléze předseda národního výboru, a Oldřich Suchoradský, jehož snad celé Kopidlno a široké okolí zná jako zasloužilého pana učitele, vedoucího mnoha zájmových kroužků pro děti a člověka, který se o historii Kopidlna hluboce zajímá. Besedu uvedla a moderovala Jarmila Nováková.

Pobesedovat u šálku kávy či čaje a koláčků přišlo celkem 27 návštěvníků, obřadní síň se zcela zaplnila.

Jako první dostal slovo pan Svoboda, který vyprávěl o tom, co všechno bylo za jeho působení v Kopidlně vybudováno – například o stavbě školky nebo samoobsluhy u nádraží v rámci akce Z, o průjezdu Závodu míru Kopidlnem a o spoustě dalších věcí. Pan Suchoradský hovořil hlavně o školství a kultuře, ochotnickém spolku, který v Kopidlně působil, tradici včelařství...

V diskuzi s návštěvníky besedy se také hodně hovořilo o kopidlenském muzeu a neblahém osudu většiny jeho sbírek a o možnostech, které v současné době budou v novém kulturním a vzdělávacím centru, jež se začátkem prosince otevřelo v jeho nově zrekonstruovaných prostorách.

Přítomnost, a hlavně budoucnost Kopidlna bude ale tématem další besedy, která se uskuteční počátkem příštího roku – již nyní se těšíme na všechny návštěvníky. (JaN)

*Vánoční pohodu a mnoho úspěchů
v roce 2013
přeje čtenářům KL
redakční rada a město Kopidlno*

Termíny plesů v Kopidlně

- **Ples – společný včelařů a zahradnické školy**
8. 2. 2013
- **Hasičský bál**
9. 2. 2013
- **Reprezentační ples města Kopidlno**
16. 3. 2013 (hraje Lyra club)

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 20. října jsme v obřadní síni mezi nás přivítali nové občánky města Kopidlno. Tentokrát to bylo šest dětí: Adam Bodlák, Dominik Fojt, Jakub Macek, Pavel Pelc, Anna Michaela Po-dešvová a Damián Šrenkel. Paní učitelka Podzimková pro slavnost

připravila s dětmi základní školy velmi hezké vystoupení. Přivítání noví občánci dostanou dárek od Městského úřadu Kopidlno – DVD s nahrávkou obřadu. Všem přivítaným dětem přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

R. Horynová

Věnujme vánoční čas sobě a svým blízkým

Tak jako každý rok i letos píši do Kopidlenských listů o Vánocích, adventu atd. Toto období se zvláštní atmosférou mám velice ráda. Mám ráda pečení perníků, výrobu drobných pozorností pro své blízké a krásnou vánoční hudbu, která je tolik specifická a milá. Bohužel ač tento čas velmi miluji, je pro mě letos těžké o něm psát. Nějak na mě ta vánoční nálada nepřichází. Jsem znechucena a otrávena ze současné situace v naší zemi a z chování některých lidí. Víím, že toto období, jak jsem již mnohokrát v minulosti psala, by mělo být využito především pro zastavení se a rozjímání, a ne pro hromadění dárků, které poté s velkou slávou nácpe pod umělý stromček a večer strávíme u televize. Přesto se to opakuje stále rok co rok a mám pocit, že nás bombardují vánočními nesmysly stále dřív a dřív.

Bohužel tato doba nepřeje ničemu a zejména tradicím. Na nic není čas a i peněz máme často méně, a tak se za nimi musíme „honit“ a nebo v horším případě si na tu vánoční idylu půjčit. A pak až pomine vánoční euforie, přijde tvrdá realita v podobě splátek a odřikání. A je toto opravdu správné? Reklamy, které na nás křičí ze všech stran, říkají že ano. Ale co říká zdravý rozum? Také mám v poslední době dojem, že ztrácíme víru v budoucnost a bojíme se, co nás v ní čeká. Kládeme si otázky, zda vůbec budeme mít práci, dočkáme se důchodu, který bude alespoň trochu důstojný, a zda nám vůbec v nemoci někdo poskytne adekvátní péči. Ano, samozřejmě může mně někdo oponovat a můj vnitřní hlas to také říká – co blázníš, podívej

se na miliony lidí v rozvojových zemích, v zemích zkoušených válkou, jaké ti mají jistoty – téměř žádné. Jenže my žijeme ve střední Evropě a je přirozené, že jsme si již zvykli na určitý standard a určité jistoty, které požadujeme. Víím, že pokud se vrátím třeba jen do nedávné historie minulého století do období válek, také to v naší zemi nebylo moc dobré a jistoty téměř žádné. A přesto lidé slavili Vánoce, a mnohdy daleko intenzivněji. Takže i já budu muset změnit myšlení alespoň pro tento adventní čas. Musím se oprostit od hrozných pocitů beznaděje, zoufalství a vzteku na to, co se v naší zemi děje. Zapomenout na to, že nám lžou, chovají se arogantně a povýšeně. Nebudu raději přemýšlet o tom, jak jsme se za těch 23 let od sametové revoluce změnili. A nebo naopak nezměnili? Volby letos na podzim nám to jasně ukázaly.

Takže znovu je tady adventní čas. Čas očekávání, čas bilancování a rozjímání. Zkusme jej využít pro sebe a své blízké. To jsou ty nejdůležitější hodnoty, které v životě máme. Pokud budeme sami spokojeni a šťastni, lépe překonáme i těžké životní situace, které přijdou. Ať byl život v minulosti jakkoliv těžký, přesto a nebo právě proto byl adventní čas pro všechny důležitý. Ježíš Kristus se v Betlémě zrodil pro všechny lid, jak se píše a zpívá. Toto nadčasové poselství nám to říká jasně a srozumitelně. Nemusíme jej brát doslova a nemusíme být ani věřící, ale cítíme jej. Jen si představte, že máte stejný nárok na Betlémské světlo jako každý jiný tvor na této zemi. A mohou nám vnucovat, co chtějí. Mohou nás rozdělovat dle výše příjmů, vzdělání

a barvy pleti. Čas adventu je tu pro všechny a Svatá noc může být stejným zázrakem v panelákovém bytě nebo ve vile za miliony korun. Je jen na nás, co s tím uděláme. Naši předkové to věděli a snažili se si toto období užít.

Český národ si dokonce vytvořil tak osobitou podobu těchto svátků, že pojem „české vánoce“ má specifický kulturní význam a můžeme být na něj právem pyšní. Tolik lidových obyčejů, koled, pastorel by nám mohly kdejaké jiné země závidět. Již za doby vlády Karla IV. bylo zaznamenáno Janem z Holešova mnoho po staletí udržovaných vánočních obyčejů. A i v těchto historických rituálech se již setkáváme s propojením duchovním a světským, kdy např. ve starém chvalozpěvu na počest narození Ježíše Krista najdeme slova o každodenních starostech při získání denního chleba a o boji za právo na sociální spravedlnost. Z těchto textů je patrné, jak se v minulosti lidé museli vyrovnávat s nepřízní osudu, ale i tak se podařilo vytvořit tolik krásných děl, která k nám promlouvají dodnes. To nám snad dává naději do budoucna.

A tak se pokusme využít toto vzácné období pro sebe a své blízké a nebraňme se starým tradicím, které jsou prověřeny časem a ukazují na hodnotu lidského života. Tento čas je věky prověřeným darem lidské lásky. Tuto myšlenku si zkusme přenést nejen do adventního období. Za celou redakční radu Kopidlenských listů vám přeji klidné a požehnané vánoční svátky a do nového roku zdraví, štěstí a možná více životních jistot.

Jana Minářová

Ptejte se zastupitelů

Internet změnil svět. Města a obce, a to i ty nejmenší, mají své webové stránky. Kopidlno není výjimkou. Snažíme se, aby naše stránky dobře sloužily – aby byly přehledné, a hlavně aby jejich návštěvníci našli, co potřebují.

Jednou z možností nabízených našimi webovými stránkami jsou ankety. Několik let byly otázky měněny jen nepravidelně, občas. Před rokem při pohledu na několik měsíců starou anketu jsem si řekla dost, je nutná změna, anketu budeme měnit každý měsíc!

Jsem si vědoma úskalí anket, kde se účastníci sami rozhodují, že se do nich zapojí (anketa neumožňuje opakovanou odpověď z jednoho počítače, resp. IP adresy). Víím, 5 až 20 účastníků není mnoho, vždyť máme cca 2200 obyvatel! Přesto dělám vše pro to, aby byl zachován současný systém měsíční výměny anketní otázky s upoutávkou v informačním letáku, a hlavně práce s výsledkem ankety. Ankety jsou jednou z možných forem komunikace mezi měs-

tem a veřejností a byla by škoda je nevyužívat.

Výsledky anket nám skutečně slouží. Nejvýraznějšími důsledky anket byly vydání speciálního informačního letáku ke třídění odpadů, změna hudby na plesu města a umístění kontejneru na textil (v době psaní, tj. 15. 11., se řeší „kam s ním“). S anketami nejen že nehodláme přestat, chceme je dokonce rozšířit! Redakční rada bude pro každé číslo Kopidlenských listů oslovovat všechny zastupitele s dotazem a odpovědi budou zveřejňovány v Kopidlenských listech.

Vážení čtenáři Kopidlenských listů, chcete-li položit všem zastupitelům nějakou otázku, nabízím se jako zprostředkovatel – otázku můžete poslat na tajemnik@kopidlno.cz nebo zavolat na tel. 493 655 681 nebo 725 817 937 a nadiktovat mi ji. Slibuji, že otázku zastupitelům předám. A bude-li otázka zajímavá, rádi ji i s odpověďmi zveřejníme.

Lenka Kropáčková

Anketní otázky a jejich výsledky

listopad 2011

Myslíte si, že máte dostatek informací pro a jak třídit odpad?

celkem hlasovalo 20
ano 11
spíše ano 3
spíše ne 4
vůbec ne 2

prosinec 2011

Líbily se vám Kopidlenské slavnosti?

celkem hlasovalo 14
ano 6
ne 4
nezúčastnil jsem se 4

leden 2012

Jeví se vám vánoční osvětlení dostačující?

celkem hlasovalo 8
ano 2
ne 4
určitě bych něco doplnil 2

únor 2012

Jste spokojeni s množstvím nádob na třídění odpadu ve vašem okolí?

celkem hlasovalo 13
ano 4
lepší by bylo zvýšit frekvenci vyvážení 5
ne, je potřeba více nádob 3
netřídím odpad 1

březen 2012

Mám zájem, aby v informačním letáku byly zveřejňovány provozní doby.

celkem hlasovalo 10
ano 8
ne 2

duben 2012

Byli jste spokojeni s repertoárem hudební skupiny Jel Band, která hrála na plesu města?

celkem hlasovalo 13
ano 3
ne 10

květen 2012

Informační leták, který je městským úřadem vydáván každý měsíc a doručován do schránky...

celkem hlasovalo 7
čtu, jeho obsah považují za vyhovující 7
čtu, ale v jeho obsahu mi něco chybí – a co mi chybí, sdělují prostřednictvím možnosti „napíšte nám“ na stránkách města 0
nečtu, protože mě informace v něm nezajímají 0
nečtu z jiného důvodu – a ten sdělují prostřednictvím možnosti „napíšte nám“ na stránkách města 0

červen 2012

Mám zájem o zveřejňování příjmů a výdajů na jednotlivé kulturní akce pořádané městem.

celkem hlasovalo 5
ano 4
ne 1

červenec 2012

Líbily se vám letošní Kopidlenské slavnosti?

celkem hlasovalo 6
ano 4
ne 1
ano, ale něco bych změnila a to sdělují prostřednictvím možnosti „napíšte nám“ na stránkách města 1

srpen 2012

Využijete nabídku a budete třídit textil do přistavených kontejnerů?

celkem hlasovalo 16
ano 13
ano – kontejnery na textil uvítám i ve Pševsi, Drahorazi, Mlýnci a Ledkově 1
ne, stačí mi třídit textil 2x ročně pro sbírku Diakonie Broumov 2
ne 0

září 2012

V letošním roce byla Zastupitelstvu města Kopidlno dvakrát předložena ke schválení obecně závazná vyhláška, která by stanovila zákaz provozování loterií a jiných podobných her (výherních hracích přístrojů, video-loterních terminálů) na celém území města. Vyhláška nebyla schválena. Považujete toto rozhodnutí za správné?

celkem hlasovalo 20
ano 5
ne 15

říjen 2012

Je u vás dostatečně slyšet hlášení místního rozhlasu?

ano 5
ano, ale příliš hlasitě a místo sdělují prostřednictvím možnosti „napíšte nám“ na stránkách města 0
Ne, a místo, kde je špatně slyšet, sdělují prostřednictvím možnosti „napíšte nám“ na stránkách města 2

listopad (stav k 15. 11. 2012)

Umístění prodejních stánků na náměstí v blízkosti pomníku považují za nevhodné 7 nevádí mi 4

První kopidlenská Drakiáda

V sobotu 6. října odpoledne stráň nad Autoklubem ožila barevným hemžením. Kopidlenská Drakiáda. Lepší počasí pro pouštění draků si snad nikdo nedovede ani představit – teplota byla kolem 18 stupňů a foukal čerstvý větřík. Celkem přišlo na šedesát dospělých a dětí, do soutěže bylo přihlášeno 24 draků. Každé z dětí dostalo po příchodu startovní číslo a lízátko a pak už draci vzletli k obloze.

Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích – drak sympátek, nejmenší drak, největší drak a drak vytrvalec, každý vítěz dostal plyšového dráčka a diplom. V soutěži o draka sympáťáka zvítězila Maruška Vítová se svým usměvavým drakem, jako nejmenší drak byl oceněn „kapesní“ dráček Tónička Filipa, největšího draka předvedla Pavlína Bělecká. V kategorii drak vytrvalec zvítězila se svým drakem Šárka Chalupníčková (draka ovšem musel držet tatínek, aby malou Šárku neodnesl). Jako druhý vytrvalec byl oceněn ještě drak Petry Přenosilové, která za jeho letecké schopnosti dostala diplom a velký sáček bonbónů.

Po vyhlášení vítězů dostaly všechny děti sladkosti. Ještě jednou gratulujeme vítězům a těšíme se na příští podzim, kdy se zase na kopci nad Autoklubem setkáme. (JaN)

Obchvat v lese? Zaručené zprávy aneb fámy s námi

Lidská fantazie, stejně jako touha po senzaci, je někdy bezbřehá. Tak se stává, že se setkáváme s různými fámami, výmysly a pomluvami, kterým bohužel mnozí lidé věří.

Některé fámy jsou neškodné, až roztomilé – doslechla jsem se třeba nedávno, že už se staví nový obchvat Kopidlna, a věřte nebo ne, začali s ním uprostřed lesa na Kamensku! Stejně legrační byla i fáma o kácení stromů na náměstí – stalo se mi loni v lednu, že se na mne vrhla jedna rozlícená spoluobčanka a vyčítala mi, jak je prý možné, že zastupitelstvo schválilo pokácení krásného stříbrného smrku vedle sousosí, lidé prý už chystají petici a všichni jsou strašně rozčilení... (pak se samozřejmě vysvětlilo, že šlo o vánoční smrk, který město po Třech králich nechalo odvézt). Asi nejnovější „perlou“, která se ke mně dostala, je „zaručená“ informace o tom, že na náměstí místo zubní ordinace bude asijské tržiště.

Horší je to s fámami, které lidi straší a způsobují paniku – ať už jde o „naprosto jisté“ zvěsti o tom, který podnik bude kolik lidí propouštět, popřípadě se bude celý likvidovat a stěhovat kamsi do Tramtárie, které dopravní spoje se budou rušit (samozřejmě že ty nejvytíženější, kterými všichni jezdíme do práce), nebo zprávy o tom, které potraviny budou po Novém roce (případně za čtrnáct dní nebo zítra) dvacetkrát dražší (desetkrát dražší, stokrát dražší nebo nebudou vůbec k sehnání). Určitě si vzpomenete na fámu, která nedávno proběhla Kopidlnem – podle ní měl majitel bytovek U Cihelny v úmyslu vystěhovat postupně všechny nájemníky a pronajmout byty nepřizpůsobivým spoluobčanům (údajně na to dostal vysokou dotaci a nájemné mu bude platit stát...). Někdy mám pocit, že stejně jako si někteří lidé vymýšlejí a pouští do oběhu vtipy, jiní se baví vymýšlením fám, poplašných zvěstí a nesmyslů – jinak si nedovedu vysvětlit, kde se všechny berou.

Úplně nejhorší jsou ale pomluvy, které ubližují konkrétnímu člověku. Ne nadarmo je pomluva trestným činem, takové ublížení na duši většinou bolí mnohem víc než zlomená noha – a také se mnohem déle hojí.

Přeji nám všem, abychom se setkávali jen s roztomilými fámami, kterým se můžeme zasmát, a pokud se srazíme s těmi dalšími, ať z té kolize vyjdeme bez šrámů!

Jarmila Nováková

Výlov rybníka Zrcadla v Mlýnci s předvánočním kapřím receptem

Tato událost, při níž se v jinak poklidné věci během dvou dnů na hrázi rybníka Zrcadla vystřídá pár set diváků či zájemců o zakoupení právě vylovených ryb, nastala letos 2. a 3. listopadu.

Začátek listopadu tentokrát připravil pro výlov téměř ideální počasí. Ranní teploty byly kolem 6 a přes den 12 stupňů, nepršelo, foukal jen slabý vítr a chvílemi se i usmívalo sluníčko. Přesto nechápu, jak mohou muži navlečení do vysokánských gumových bot a těžkých pláště vydržet dva dny máchat se ve vodě od rána do večera bez újmy na zdraví.

Na výlovu Zrcadla pracovalo 20 lidí, v pátek od rána do večera, a začíná se opravdu brzy – v 6 hodin ráno, přestože je ještě tma; v sobotu náročná práce rybářů skončila kolem poledne. Za dva dny bylo vyloveno 700 q ryb; předtím bylo v průběhu roku postupně (většinou 1x týdně) odloveno 360 q ryb, 99% je kaprů. Do Zrcadla bylo nasazeno 35 tisíc kusů ryb. Ryby jsou zde denně krmeny, převážně pšenicí a ječmenem, spotřebováno bylo cca 200 tun obilovin.

Jak dlouho a jak vůbec žijí ryby, na kterých si o Vánocích pochutnáváme? Kapři se vytírají ve speciálních rybích líhních, kde si pobudou 6 dní v závislosti na teplotě vody; čím je voda chladnější, tím déle. Potom se přesunou do speciálně připravených rybníků, kterým se říká plůdkové rybníky. Tam žijí 1–2 roky a pak se stěhují do větších rybníků, kde už pobudou jen jeden rok, a z těchto rybníků se na rok přesunou do velkých rybníků. Z těchto velkých rybníků už putují do sádek a odtud na vánoční stůl. Jsou to prostě kapři stěhovaví.

Kopidlenské středisko Rybářství Chlumec nad Cidlinou má na starost 65 rybníků, nej-

vzdálenější od Kopidlna (cca 70 km) a také největší (89 ha) je rybník Vavřínecký (u Kutné Hory). Výlovy rybníků probíhají postupně od poloviny září do poloviny listopadu a každý výlov trvá 1 až 2 dny.

Děkuji zástupcům kopidlenského střediska Rybářství Chlumec n. C. za poskytnuté informace.

Lenka Kropáčková

Nechceme-li čekat na kapra až do Vánoc, můžeme vyzkoušet kapra jiného než smaženého, třeba pikantní steaky z kapra:

4 steaky – podkovičky z kapra
1 velkou cibuli
150 g slaniny
0,5 dl oleje
1 lžička worcesteru
1 lžička hořčice
pažitku, libeček, bazalku, rozmarýn,
máslo, citronovou šťávu, sůl

Steaky z kapra osolíme a necháme v chladu odležet. Pak je potřeme hořčicí, pokapeme worcesterem a citronovou šťávou. Cibuli nakrájíme na kolečka, slaninu na nudličky, přidáme nasekanou pažitku a bylinky. Steaky vložíme do rozpáleného oleje a po obou stranách krátce opečeme do poloměkka. Opečené steaky narovnáme vedle sebe do máslem vymazaného pekáčku, na každý steak dáme kopeček směsi cibule, slaniny, pažitky a bylinek. V předeřáté troubě zapékáme, až se slanina začne škvářit a cibule zezlátne. Vhodnou přílohou jsou osmažené brambory.

Budeme mít o letošní zimu ohleduplnější sousedy?

Nastává nám zimní období, a aby nám bylo doma teplo, přitápíme si „do kotlů“. Přestože je zákonnou povinností každého provozovatele v domácí kotelně, v kotli, v kamnech spalovat pouze paliva, která splňují požadavky na stanovenou kvalitu a jsou k tomu určená výrobcem zdroje tepla nebo paliva a uvedená v povolení provozu, stále se najdou v Kopidlně „palíči“, kteří svým sousedům znepříjemňují život pálením odpadů. Pálení odpadů v domácnostech neznamena jenom nesnesitelný zápach v širokém okolí, je to především zvýšené riziko vzniku rakoviny, srdečních či dýchacích onemocnění.

Čím škodí pálení odpadů?

Spalování nekvalitního uhlí a odpadů v domácnosti je považováno za největší plošný zdroj dioxinů i dalších jedů. Dioxiny a furany jsou nejen rakovinotvorné, ale poškozují také hormonální a imunitní systém a ovlivňují nervovou soustavu. V místnostech, kde se topí, byly naměřeny jejich vyšší koncentrace. V důsledku nedokonalého spalování vznikají polycyklické aromatické uhlovodíky (PAH), jejichž vliv lze nejlépe připodobnit vlivu kouření cigaret. Formaldehyd je rakovinotvorný a spolu s ostatními aldehydy a kyselinou chlorovodíkovou dráždí oči a plíce. Benzen je látka rakovinotvorná. Styren je karcinogenní, jeho vlivem dochází při vysokých hladinách k poškození očí a sliznice, dlouhodobé působení ovlivňuje nervový systém a je příčinou bolestí hlavy, únavy, slabosti a deprese.

Kdo je pálením odpadů nejvíce poškozen?

Na jedy ve vzduchu jsou citlivější děti, těhotné ženy, starší osoby a lidé trpící astmatikým či jiným respiračním onemocněním. Mějme k nim ohled. I když zdravá osoba netrpí bezprostředně zjevnými důsledky takového spalování domovního odpadu, mohou se u ní časem rozvinout nemoci následkem dlouholeté inhalace. Chronická onemocnění a většina druhů rakoviny se vyvíjejí více než 20 let a mohou být způsobena právě dlouhodobou nízkou expozicí, která se neprojeví žádným momentálním zjevným poškozením organismu.

Věci, které do kotle nepatří, je mnoho. Nejčastěji se tam ocitají:

- **plasty** – pálením PVC vzniká velké množství dioxinů, tím více, čím je obsah PVC v odpadu vyšší. Použití PVC je nutno omezovat, výrobky z PVC je nejlépe nekupovat. I když ho nespalujete, během jeho použití se z něho mohou uvolňovat škodlivé ftaláty. K naprosté většině výrobků z PVC existují alternativní náhrady. Pálením polystyrenu (PS) vzniká mimo jiné jedovatý styren. Spalováním polypropylenu (PP), polyetyleny (PE) či PET láhví podporujete vznik polyaromatických uhlovodíků.
- **staré palety**, dřevo z demolice, rozbitý nábytek nebo natřená prkna či chemicky ošet-

řené dřevo – jeho pálením vyprodukuje asi 50–500krát více dioxinů než při topení čistým palivovým dřívím. **Starý nábytek je vhodnější odevzdat na sběrný dvůr v Kopidlně.**

- **celobarevné letáky** a časopisy – při jejich spalování se do ovzduší mohou uvolnit těžké kovy z barev, které způsobují vrozené vady a rakovinu. Letáky a časopisy patří do třídného sběru – do kontejnerů na papír. **Nálepku na schránce se můžete bránit proti vyhazování reklamních letáků do schránky.**
- **tetrapak** – jde o šestivrstvý obal z papíru, hliníku a plastu – krabice od džusů a mléčných výrobků. Jeho spalováním se mohou uvolňovat chlororganické látky a těžké kovy. **Tetrapaky v Kopidlně třídíme do oranžových pytlů, které si může každý bezplatně vyzvednout na Městském úřadě v Kopidlně.**
- **nebezpečné odpady** (jako jsou baterie, barvy, léky) – spálením je neznečištěte, ale jedovaté látky, které obsahují, se dostanou do vzduchu a následně do půdy. **Nebezpečné odpady můžeme bezplatně odevzdávat na sběrném dvoře v Kopidlně, léky můžeme odevzdat také v lékárně.**
- **pneumatiky** – jejich spalováním vznikají polyaromatické uhlovodíky a další jedovaté látky. **Pneumatiky můžeme rovněž odevzdat na sběrný dvůr v Kopidlně.**

Domácnosti jsou v znečišťování ovzduší hned za automobily. Domácí kamna, krby a kotle nelze vybavit drahou technologií pro dokonalé hoření a čištění spalin, a tak záleží na každém z nás, kolik jedů vypustíme do vzduchu.

Co nového přináší zákon O ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb.

- Od roku 2014 se přestanou prodávat kotle 1. a 2. emisní třídy.
- Do roku 2016 musí majitelé kotle na tuhá paliva zajistit jeho revizi a pak každé dva roky, postupně pak koupit či modernizovat kotel.
- Od roku 2022 musí mít každý kotel na tuhá paliva parametry 3. emisní třídy.

Přestože v novém zákoně o ochraně ovzduší jsou přesně popsány povinnosti provozovatele stacionárního zdroje a jsou vymezeny činnosti, při kterých se fyzická osoba dopouští přestupku, například tím, že spaluje v kotli paliva, která nejsou určena výrobcem kotle k pálení, nebo není dodržena přípustná tmavost kouře (za přestupek lze uložit pokutu do 50 000 Kč), měla by být prioritou vlastní zodpovědnost za své zdraví, zdraví svých blízkých a neničení zdraví svým sousedům. Bohužel i tady stále platí, že na bezohlednost a sobeckost jedněch doplácí především ti druzí.

Monika Kovářová

S Kopidlenskými listy barokní krajinou

Pokud hovoříme o Mariánské zahradě, lze na ni pohlížet ze tří pohledů. Z jednoho se nám může vybavit svazek obcí, který se sdružil za účelem rozvoje venkova. Jeho základem cílem je udržení, obnova a rozvoj místních kulturních a společenských tradic, životního stylu, pospolitosti venkovského obyvatelstva, obnova a rozvoj obcí, zlepšování občanské vybavenosti a technické infrastruktury, sladování zájmů a činností místních samospráv, spolupráce s obdobnými subjekty v zahraničí a propagace svazku obcí Mariánské zahrady. V současné době sdružuje tento svazek 29 obcí a dvě města.

Z druhého pohledu lze na toto území nahlížet jako na turistickou oblast. Bohužel je zatím méně navštěvovaná a vedle turisticky atraktivního Českého ráje trochu pokulhává. Má však velký potenciál a je nutné se mu věnovat, neboť zde jsou opravdu krásné turistické cíle, které rozhodně stojí za zhlédnutí. Ať se vydáte pěšky, nebo na kole, určitě nebudete zklamáni.

Třetí pohled na území Mariánské zahrady je takový, jak bych vám je chtěla v Kopidlenských listech v roce 2013 přiblížit. Na podzim tohoto roku jsem se zúčastnila exkurze po památkách barokní komponované krajiny Mariánská zahrada. Musím konstatovat, že to byl nádherný zážitek, na který nikdy nezapomenu. Mnohé věci jsem vůbec netušila, a to jsem vášnivá cyklistka a mám některá místa opravdu dobře zmapovaná. A protože na mě těch informací bylo mnoho a bývalý ředitel Regionálního muzea v Jičíně Mgr. Jaromír Gottlieb je vyprávěl tak poutavě a zajímavě, rozhodla jsem se nenechat si jeho vyprávění pro sebe a pokusit se vám je zprostředkovat. Takže se budeme v příštím roce na stránkách našich listů setkávat s krásou schlikovského panství a snad vás inspiroji také k nějakému výletu. Myslím si, že je důležité vědět, kde žijeme, a že můžeme být na své území pyšní. Na touhy komponovanou barokní krajinou v roce 2013 se těší

Jana Minářová

Oprava hřbitovní zdi v Kopidlně

V měsících červenec a srpen letošního roku byl realizován projekt „Oprava hřbitovní zdi v Kopidlně“. Hřbitovní zeď byla v havarijním stavu, hrozilo sesutí jejích částí a tím poškození hrobových zařízení. Město Kopidlna získalo na tento projekt dotaci, která byla poskytnuta Státním zemědělským intervenčním fondem (SZIF).

Průběh řízení o dotaci

Začátkem letošního roku byla podána žádost o dotaci. V březnu proběhla registrace našeho projektu na SZIF v Hradci Králové a koncem června byla podepsána Smlouva o dílo pro veřejnou zakázku na zhotovení díla „Oprava hřbitovní zdi“ s firmou OBIS Nová Paka. Dohoda o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR byla podepsána v měsíci srpnu. Realizace projektu probíhala v období od 16. 7. 2012 do 31. 8. 2012. Poté bylo dílo dne 31. 8. 2012 předáno a vyfakturováno. V měsíci září došlo k úhradě faktury firmě OBIS. Dne 16. 10. 2012 pro-

běhla kontrola fyzické realizace projektu, včetně sepsání protokolu o kontrole. Během kontroly nebyly zjištěny žádné nedostatky. Začátkem listopadu jsme obdrželi oznámení o schválení platby na výše uvedený projekt.

Důvod projektu

Hřbitovní zeď je vybudována po celém obvodu parcely p. č. 451. Zeď je vyzděna z opracovaných pískovcových kvádrů se spárovanou úpravou. Zdivo je shora chráněno krycí, pískovcovou deskou. Oplocení má proměnnou výšku podle upraveného terénu. Poblíž hlavního vchodu zdivo navazuje na stavby sousedních vlastníků. Tloušťka zdi je různá. Část oplocení byla před opravou v průměrně uspokojivém stavu s ohledem na vysoké stáří, na některých místech chyběly stříšky a vyspárování pískovců. V havarijním stavu byla především zeď na severní hranici. V severovýchodním rohu byla zeď zcela sesutá. Rekonstrukce zdi byla tudíž naléhavá nejen z hlediska pietního, ale i estetického.

Krátce k realizaci projektu

Konkrétní činnosti, které byly realizovány jako způsobilé výdaje v rámci projektu:

- očištění a přespárování pískovcového zdiva,
- vyzdění části zbořené zdi,
- oprava a vyrovnaní betonových stříšek,
- dodání nových betonových stříšek,
- zemní práce a úprava terénu kolem hřbitovní zdi.

Rozpočet projektu

Celkové výdaje projektu:	349 980 Kč
Způsobilé výdaje:	291 650 Kč
Daň 20 %:	58 330 Kč
Dotace:	262 485 Kč
Procento dotace:	90 %

Výsledkem realizace projektu je nově opravená zeď, která zlepšila vzhled obce – viz foto před a po realizaci projektu.

Hana Palečková

Pietní místo, či skládka odpadu?

Opakovaně slyšíme připomínky místních občanů týkající se nepořádku na hřbitově. Je však nutno konstatovat, že o nepořádek na hřbitově se ve většině případů postarají místní nezodpovědní občané, kteří se zbavují odpadu ze svých domácností tím způsobem, že ho umísťují do kontejnerů určených pouze pro hřbitovní odpad. Přičemž každému je známo, že kontejnery na hřbitově jsou určeny pouze pro odkládání odpadu z prostor hřbitova, nikoliv pro odpad z domácností (prázdné obaly od čistících a mycích přípravků, zbytky podlahové krytiny apod.). Město proto uvažuje o zabezpečení těchto prostor kamerovým systémem. Než bude systém nainstalován, žádáme občany, kterým není pořádek na místním hřbitově lhostejný, aby neváhali a na konkrétní nezodpovědné osoby upozornili. Hřbitov je místem pietním, nikoliv místem určeným pro shromažďování odpadu!

Hana Palečková

Dvojitý úspěch kopidlenských modelářů na mistrovství ČR

S blížícím se koncem roku se nachýlila ke konci též další sezona kopidlenských leteckých modelářů. Ta letošní byla časově velmi náročná, ale také úspěšná. Zúčastnili jsme se celkem 55 soutěží po celé ČR i v zahraničí a to je doposud v historii klubu největší sousto. Klub začínal sezonu s počtem 14 členů. Během roku však tři začínající žáci odpadli. Přece jen letecké modelářství je koníček poměrně náročný, co se týče času, fyzické kondice, zručnosti i technického myšlení. Vedle účasti na soutěžích jsme uspořádali přebory mládeže okresu Jičín, také krajské přebory mládeže Královéhradeckého kraje a seriál osmi soutěží nazvaných Kopidlenská liga. V letošním roce to byl již 14. ročník. Žák Fanda Zajíc je náš první zástupce v mládežnické reprezentaci ČR a pro udržení

v této prestižní společnosti musel absolvovat i několik úspěšných soutěží v zahraničí. Svými výkony svou pozici v reprezentativním družstvu obhájil i pro další rok.

S určitou hrdostí můžeme říci, že skoro z každé soutěže jsme se vraceli s medailovými zisky. Fanda Zajíc ml. se stal hned ve čtyřech kategoriích krajským přeborníkem. Na mistrovství ČR mládeže se mu již tak nedařilo, ale skvěle ho zastoupil Vojta Tichý, který vybojoval výborné 3. místo v kategorii F1H. Pozadu nezůstali ani naši senioři. Na mistrovství ČR obsadil 2. místo v kategorii A3 Milan Šafler a nestárnoucí Václav Krejčík přidal ještě výborné 4. místo. To je při jeho věku a nedávných zdravotních problémech opravdu skvělý návrat do soutěžního víru. V prestižní soutěži Pražská liga naši přidali další medailová

umístění, a to Fanda Zajíc ml. hned 1. a 2. místo v kategoriích F1H a A3 žáků, Vojta Tichý 3. místo v kat. F1H žáků a Milan Šafler hned dvě 2. místa v kat A3 a F1H seniorů. Když se mezi leteckými modeláři volných kategorií řekne Kopidlno, tak to už není neznámé městečko kdesi na mapě, ale vždy záruka kvalitních výkonů a aktivních organizátorů soutěží.

Za udržování modelářské tradice v Kopidlně patří dík vedoucím žákovského kroužku Vaškovi Krejčíkovi a Fandovi Zajícovi st. Práce žákovského kroužku ani rozsáhlá účast na soutěžích by nebyly možné bez finanční podpory města Kopidlno v rámci grantového programu a alespoň touto cestou bychom za tuto podporu chtěli poděkovat.

Ing. Milan Šafler, vedoucí LMK Kopidlno

Modelářská sezona v reprezentaci

První reprezentační sezona je za námi. Mimo jiné byla nabitá vrcholnými závody světového a českého poháru. Fanda Zajíc létal někdy skvěle, jindy hůře. Zažili jsme spoustu hezkých zážitků, ať již z cestování, nebo ze soutěží samotných. Na závody jsme se dopravovali vlakem nebo autem. Spali jsme v ubytovnách, kempech, penzionech, ve stanu i v autě. Ale pojďme k létání.

Začnu hodnocením nejprve světového poháru. Účastnili jsme se celkem pěti soutěží. Závod v Polsku, na konci srpna, jsme nakonec vypustili, protože se termínem překrýval se soutěží českého poháru v Senici. Sbírali jsme cenné zkušenosti. Takový „mazec“ na startovní čáře se jen tak nevidí. Když každý závodník vleká model na šňůře a dělá kruhy v rozmezí 5–20 metrů, není výjimkou zkřížení šňůr. Hrozí havárie modelu,

nebo může ulétnout s uříznutou šňůrou. To Fandu na prvních soutěžích omezovalo nejvíce. Nyní už si zvykl a přizpůsobil tomu létání. Mnohdy pro jistotu vleká model daleko před startovní čarou nebo naopak za ní. To však vyžaduje velkou fyzickou připravenost. Po vypuštění modelu pro něj doběhnout, a to někdy až dva kilometry. To vše sedmkrát. Někdy k tomu přibude déšť a nabalené holínky blátem. Já mu to občas ulehčuji a pro modely mu chodím. Do světového poháru se započítávají tři soutěže z různých států. Samozřejmě čím více soutěží objednete, tím je větší šance na dobré umístění. Přes velkou konkurenci juniorů z různých států světa se umístil na třicátém místě mezi sedmdesáti účastníky, a to jsou jen ti, kteří bodo-

vali v některém ze závodů, ve skutečnosti jich je mnohem více.

Český pohár se letos skládal z deseti soutěží po celé republice od Kožlan přes Hořice, Senici na Hané až po Borotice u Znojma. Zúčastnili jsme se všech, což stálo nemalé úsilí. O jarních závodech jsem již psal v Kopidlenských listech – červen 2012. O prázdninách jsme se účastnili dvou soutěží v Boroticích. Tam jsme jeli poprvé. Přivítalo nás dlouhé, ale úzké letiště mezi poli s kukuřicí. Zvláště kukuřice na okolních polích nám dělá při dohledávání modelů značné potíže. Modeláři používají různá „udělátka“ a pomůcky pro dohledávání svých modelů, které mají nemalou cenu. Jsou to různá pískátka, rádiové vysílače a dnes již někteří GPS moduly. My takto bohužel zatím vybavení nejsme. V Boroticích Fanda skončil nakonec šestý mezi juniory. Byli jsme však rádi, že se vracíme zpět se všemi modely bez nějaké újmy. Nejednou jsme zavítali do kukuřice, ale naštěstí úspěšně. V Senici na Hané o týden později byla okolní pole buď sklizena, nebo pro nás příznivější řepa. Druhá soutěž byla ukončena po dvou kolech pro silný déšť. Přesto se Fandovi dařilo o něco lépe – čtvrté místo mezi juniory. Poslední závod českého poháru se konal na letišti Všechov. Za větrného počasí Fanda létal s rozvahou a vědomím, že může nasbírat poslední body. Štěstí nám nebylo příliš

nakloněno, opět z toho bylo nepopulární čtvrté místo. V celkové tabulce z šedesáti šesti závodníků českého poháru obsadil deváté místo. Mezi juniory pátou příčku.

Reprezentační družstvo juniorů má v součas-

né době šest členů. Fanda je nominován jako náhradník pro ME 2013 v Bulharsku. Za zmínku stojí, pro představu, jak na tom jsou čeští junioři v kategorii F1A, že letošní družstvo vybojovalo zlaté medaile na MS ve Slovinsku. Byla to náročná sezona. Byli jsme nováčci, ale myslím, že ostudu jsme v žádném případě neudělali. Smutné je, že ani pro jednu soutěž českého a světového poháru jsme neměli možnost použít nový model (na snímku) s elektronickým časovačem. Model byl hotov, ale dodávka elektroniky se značně opozdila. V této době je již zabudována do modelu (na snímku) a testujeme ji. Je to příslib pro další sezonu. Děkujeme všem, kteří nás podporovali, ať již finančně, či morálně.

(fz)

Zprávy policie

Zloděje zajímalo jídlo

Sklenice se zavařenými okurkami, švestkami, třešněmi a červenou řepou odcizil neznámý pachatel v neděli 28. října z neobývaného domu v Kopidlně. Navíc v kuchyni rozbil několik skleniček a na dvorku domu rozsypal pšenici. Majitel vyčíslil škodu na 10 tisíc korun. Případ šetří kopidlenská policie jako přečin krádeže, za což pachatel hrozí až dva roky vězení.

Odjel vozidlem Volkswagen Passat

V noci na neděli 28. října odcizil neznámý pachatel v Kopidlně osobní vozidlo Volkswagen Passat 1.9 TDi šedé metalízy, které bylo zaparkované na Hilmarově náměstí. V době krádeže se ve vozidle kromě povinné výbavy nacházelo autorádio s navigací. Majitel vyčíslil hodnotu vozu na 150 tisíc korun. Případ šetří jičínská kriminalistika jako přečin krádeže, za což pachatel hrozí až pět let vězení.

Opilý bezdomovec obtěžoval prodavačku

V úterý 25. září odpoledne zavítal do samoobslužné prodejny na kopidlenském náměstí silně opilý zákazník, který zde obtěžoval obsluhující pracovníci. Požadoval po ní alkohol, který mu však žena odmítla prodat. Navíc ho několikrát vyzvala, aby okamžitě prodejnu opustil. Byl totiž špinavý, páchl a odrazoval tak další zákazníky. Muž ale na výzvy nereagoval. Navíc se svalil na pult a přitom se stále dožadoval alkoholu. Vzhledem k tomu, že si s ním obsluhující pracovníce nevěděla rady, oznámila vše na policii. Muži zákona na místě zjistili, že se jedná o místního osmapadesátiletého bezdomovce, kterému v dechu naměřili přes 3 promile alkoholu. Jelikož se neudržel na nohou a stále padal na zem, skončil v protialkoholní záchytné stanici v Hradci Králové, kde zůstal do vystřízlivění.

Vloupání do neobydleného domu

V přesně nezjištěné době od soboty 8. září do pátku 14. září vnikl neznámý pachatel na soukromý pozemek v Kopidlně, kde se vloupal do neobydleného domu. Uvnitř odcizil sekeru, pilu na dřevo a 400 kilogramů železa. Ze dvora a kůlny si navíc odnesl lešení a kapotu tatraplánu. Majitel vyčíslil škodu na téměř 38 tisíc korun. Kdo má krádež na svědomí a kde odcizené věci skončily, vyšetřují kopidlenská policie. Pachatel za přečin krádeže a poškození cizí věci hrozí až dva roky vězení.

nprap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Zprávy ze základní školy

Žáci rozvíjeli osobnost při projektovém dni I. stupně

V měsíci říjnu proběhl na I. stupni tzv. „Projektový den“. Projektové dny vycházejí ze školního vzdělávacího programu „Čemukoli se učíš, učíš se pro sebe“ a jsou zaměřeny na jednotlivé složky rozvíjející osobnost našich žáků.

V tento den děti hravými metodami získávají nové poznatky o sobě, ale i o okolním světě.

Prvnáčníci zažili svůj první projektový den nazvaný „To jsem já, to jsme my“. Zaměřili se na poznávání lidí, sebepoznávání a sebepojetí.

Druháčci se soustředili na vzájemnou komunikaci, kreativitu a rozvoj svých schopností. Motto jejich projektu bylo „A dohromady uděláme moc“.

Třetáci navštívili MěÚ v Kopidlně. Zde se děti seznámily s problematikou voleb, vyzkoušely si vlastní průběh voleb. Jejich projektový den se jmenoval „Svůj názor vyjádřím – tvůj názor vyslechnu“.

Nejstarší ročníky I. stupně – čtvrtáci a pátáci – se zaměřily na problematiku ekologie. Také jejich motto „Co říká příroda“ a „Životní prostředí a já“ vycházela z besedy „Příběhy kamenů“ a „Zajímavý svět“. Potom samostatně řešili zadané úkoly, které pro ně připravily jejich paní učitelky.

Děti tento den prožily v dobré pohodě a odcházely s pocitem, že se dozvěděly něco nového a přitom si společně zahrály mnoho zajímavých her a soutěží.

Kolektiv učitelek I. stupně

Projektový den II. stupně: Den duchů a dušiček

Dne 23. 10. 2012 se na II. stupni ZŠ A MŠ Kopidlna uskutečnil projektový den pod názvem „Den duchů a dušiček“. Projektové dopoledne probíhalo v duchu masek, her a dušičkových či halloweenských zvyků. Cílem projektu bylo seznámení žáků s evropskými

tradicemi v době svátku zesnulých, v rámci průřezového tématu Multikulturní výchova.

Společné chvíle v podzimním rozjímání jsme si velmi užili a sami žáci hodnotili tento projektový den velmi kladně.

Pedagogický sbor II. stupně

Děti přivítal spisovatel Jan Řehounek

Členové literárního kroužku kopidlenké základní školy i další zájemci o literaturu, čtení a knihy vycestovali dne 9. 9. 2012 na Polabský knižní veletrh v Lysé nad Labem. Zde uvítal všechny zúčastněné zakladatel veletrhu, spisovatel Jan Řehounek. Stručně seznámil účastníky s historií veletrhu, jeho účelem i probíhajícím programem. Poté následovala krátká přednáška o úloze dnešního spisovatele ve společnosti a oblastech, jež by měl správný spisovatel zvládnout (psát o tom, čemu rozumí; mít přehled o dění ve společnosti; ovládat pravopis; ...). Pan spisovatel Řehounek nás rovněž seznámil se svou právě vydanou knihou Nymburk a okolí, přičemž věnoval všem přítomným svoji humornou knihu „Než malej Ventil dostal rozum“, kterou zájemcům i vlastnoručně podepsal.

Další kroky naší exkurze vedly na prohlídku výstavy Nejkrásnější kniha roku 2011. Následovala účast na vyhlášení literární soutěže Polabského knižního veletrhu, kde naše bránice polechtalo čtení vítězné povídky spisovatele Milana Čechury na téma sběratelství.

Po vystoupení se uskutečnilo setkání s jičínským spisovatelem a novinářem proChorem, jenž literární výpravu pobavil řadou historek ze svých tvůrčích a cestovatelských aktivit. ProChora už v Kopidlně známe, zejména z přednášky o K. H. Máchovi.

Závěr exkurze strávili všichni zúčastnění prohlídkou a nákupem nabízených knih, které nás zabavily cestou ve vlaku.

Ilona Pluhařová

Zprávy ze základní školy

Nabídka zájmových kroužků zdarma

V letošním školním roce zahájilo svoji činnost na II. stupni sedm zájmových útvarů, školní družina jich provozuje pět a v mateřské škole pracují čtyři zájmové kroužky. Škola na činnost kroužků získává příspěvek od zřizovatele, města Kopidlno, ve výši 30 000 Kč na rok. Tato částka je rozdělena mezi jednotlivé kroužky dle požadavků jejich vedoucích na nákup materiálu, pomůcek a literatury. Kromě těchto zájmových aktivit škola nabízí na I. stupni dyslektickou nápravu pro žáky s diagnostikovanými poruchami učení. Rodiče mohou využít k řešení řečových obtíží svých dětí návštěvu u logopedických asistentek v základní i mateřské škole. Logopedickou nápravu v základní škole vede Mgr. Jitka Koutníková v pondělí od 12.30 do 14.30 hod. ve škole u kostela vždy v sudém týdnu. Logopedická náprava v mateřské škole probíhá v lichém týdnu od 14.30 do 15.30 hod. pod vedením Ilony Ondráčkové.

Literární kroužek

Vedoucí kroužku: PhDr. Ilona Pluhařová

Kroužek je určen pro žáky II. stupně se zájmem o literaturu. Členové kroužku se dozvídají novinky z aktuálního literární-kulturního dění regionu, diskutují o přečtených knihách, prohlubují své znalosti mateřského jazyka, tvoří svá vlastní literární díla aj. Kroužek navštěvuje 7 žáků. Schůzky se konají vždy v pondělí od 13.15 hod.

Komunikace a vztahy (schůzky – úterý od 13.15 hod.)

Vedoucí kroužku: Mgr. Hana Hlaváčková

Zájmový kroužek Komunikace a vztahy je určen zejména pro žáky II. stupně, tento rok se přihlásilo 16 dětí převážně ze sedmého ročníku. Vzhledem k náplni kroužku je tento počet ideální. Obsah vychází z předmětu etická výchova, který spadá do osobnostní a sociální výchovy. Žáci se seznamují s pravidly komunikace a slušného chování, pravidly rozhovoru, pohovoru, rozvíjí své sebevědomí a empatii k druhým, hrají různé hry, scénky, dá se říci, že je to takový „dramaták“ bez divadla. Často využívají možnost ventilovat své osobní problémy a starosti. Hlavní metodou je práce v kruhu.

Okruhy: komunikace, důstojnost člověka, sebeúcta, pozitivní hodnocení druhých, tvořivost a iniciativa, vyjádření a komunika-

ce citů, empatie, asertivita, uvolnění agre- sivity, vzory, spolupráce a pomoc, řešení problémů a starostí.

Keramický kroužek (schůzky – středa jed- nou za 14 dní, od 13 hod. ve školní kuchyň- ce)

Vedoucí kroužku: Mgr. Ivana Pekárková

Žáci se seznámí s prací v keramické dílně, procvičí si jemnou motoriku a získají další rozměr výtvarného citění. Naučí se mode- lovat figurky, výrobky z plátu – např. hrne- ček, misky, podložky, stojánky atd. Všechny výrobky jsou vypáleny v keramické peci a děti si je odnesou domů. Materiál i gla- zury, se kterými pracujeme, jsou zdravotně nezávadné. Kroužek je vhodný pro začáteč- níky i pokročilé.

3. září 2012 již tradičně zahájil svoji čin- nost **Hudební kroužek**, pod vedením Mgr. Lenky Rozsypalové. Kroužek navště- vuje celkem 28 žáků II. stupně, kteří se schází pravidelně každou středu od 13.15 hod. Krátce po zahájení činnosti kroužku vystupovali žáci i žákyňe na Zábavě po po- svícení, kde měli se svým repertoárem vel- ký úspěch již v loňském roce. Jako každým rokem žáci připravují vánoční a závěrečné vystoupení pro své spolužáky i vystoupení pro rodiče na Dnu otevřených dveří. Již tra- dičně se také vybraní žáci zúčastní pěvecké soutěže Novopacký slaviček.

Literárně dramatický kroužek **Vratné lahve** pracuje při ZŠ Kopidlno se žáky II. stupně již od roku 2010. Jeho prvotinou bylo představení na motivy Erbenovy Sva- tební košile, druhé představení se zamě- řilo na mladší diváky pohádkou Hrnečku, vař. V letošním školním roce soubor zahájil hned projekty dva: Erbenovu Vrhu a pak projekt poněkud náročnější Tajemství říše Agord. Kroužek je stále otevřený novým členům od 6. ročníku ZŠ. Vedoucí kroužku: Mgr. Iveta Vališková.

Paličkování

Vedoucí kroužku: Mgr. Jana Hladíková

Kroužek zahájil již 24. rok svojí činnos- ti. V letošním roce se schází pravidelně v pondělí od 13 do 15 hodin a navštěvuje ho sedm dívek. Kromě toho, že se učíme základům paličkování krajky, jednotlivým technikám a vzorům, účastníme se krajkář- ských soutěží, které vyhlašuje časopis Krajk- a, navštěvujeme Krajkářské trhy v Praze a příležitostně výstavy v okolí. Svoji činnost prezentujeme na akcích školy a při Kopi- dleňských slavnostech. Spolupracujeme

Mezi nejmladší šachisty kroužku patří Jára Machačný.

s kroužkem paličkování v Křinci. Paličkuje- me i o prázdninách, letos nás čeká již 10. prázdninové paličkování. Do kroužku se mohou přihlásit další zájemci od 3. ročníku.

Šachový kroužek

Vedoucí kroužku: Jaroslava Suchoradská

Šachový kroužek při naší škole má nepře- tržitou 40letou tradici. Navštěvuje ho již třetí generace a i letos má na každé schůzce v pátek po polední účast více než 20 dětí. Raritou kroužku je, že ho navštěvují žáci od 1. do 9. ročníku. Vzhledem k náročnosti šachové hry překvapuje vysoký podíl dívek, který se blíží polovině členů kroužku. Krou- žek je otevřený dalším zájemcům. Nabízí možnost naučit se hrát na dobré úrovni, ale také účast na turnajích se soupeři z jiných škol. Ukazuje se, že i v době počítačových her, šachových computerů, jsou šachy ne- jen pro kopidlenské děti stále královnou všech her.

Kroužky ve školní družině

Keramický kroužek

Vedoucí kroužku: Ilona Komárková a Mgr. Jitka Koutníková

Kroužek pracuje každý lichý pátek v ŠD u kostela vždy od 13 do 15 hodin. Učíme se zpracovat a formovat keramickou hlínu. Věnujeme se modelování, plošné a prosto- rové práci, modelujeme z jednoho kusu hlíny, z plátu, spirálovou technikou, sesta- vujeme tvary k sobě, tvoříme duté tvary

Zprávy ze základní školy

pokračování ze strany 13

stočené z plátů. Zdobíme syrové výrobky plastickým dekorováním, vpichy, řezáním, razítky atd., na vypálené výrobky nanášíme glazury, engoby a barvítka. Kombinujeme keramiku s jinými materiály. Svými výrobky zdobíme školu. Kroužek navštěvuje 20 žáků.

Flétna

Vedoucí kroužku: Ilona Komárková
Nacvičujeme správné dýchání, hudební nauku a hru na nástroj. Učíme se písně různých žánrů. Pravidelně se účastníme soutěže „Pískání pro zdraví“ v ZŠ Loučeň a jsme zváni na výroční schůze místních spolků na kulturní vystoupení. Kroužek navštěvuje 12 dětí. Schůzky jsou ve čtvrtek od 13 do 14 hod. v ŠD u kostela.

Dramatážek

Vedoucí kroužku: Ilona Komárková
Věnujeme se dramatické průpravě formou her, společně vymýšlíme scénky, básně i písně, dramatizujeme pohádky. Malujeme kulisy, vyrábíme maňásky. Kroužek navštěvuje 12 dětí. Svoji činnost prezentujeme na veřejnosti prostřednictvím besídky pro rodiče na konci školního roku. Pracujeme vždy v pondělí od 13 do 14 hod. ve školní družině u kostela.

Výtvarný kroužek

Vedoucí kroužku: Hana Mlejnecká
Letošní školní rok kroužek navštěvuje dvanáct dětí různých věkových kategorií. Kroužek probíhá každý týden v úterý při školní družině v pavilonu od 14 hodin. Náplní kroužku je seznámit se základními výtvarnými technikami a postupy. Cílem kroužku je naučit se pracovat s barvami, zvládnout základní práce s papírem, látkou, bavlnkami a jiným netradičním materiálem. Práce s různými

norodým materiálem rozvíjí dětskou fantazii, představivost i jemnou motoriku. Výtvarné práce dětí jsou vystavovány v prostorách školy.

Háčkování

Vedoucí kroužku: Hana Mlejnecká
Kroužek háčkování probíhá každý čtvrtek od 14 do 15.30 hod., navštěvuje ho celkem osm děvčat. Už naše prababičky se učily háčkovat na hodinách ručních prací a háčkové doplňky byly součástí jejich života. V našem kroužku se děvčata učí základům tohoto řemesla, vyzkouší si i zručnější techniku, a to háčkování z drátku. V závěru školního roku budou některé výrobky vystavovány na akci Kopidlenské slavnosti s možností jejich odkoupení.

Kroužky pro nejmenší děti nabízí také mateřská škola, zmínku o nich najdete v jiném článku.

Deváťáci z Kopidlna sklidili úspěch s pohádkou na festivalu

Ani v letošním roce jsme si nenechali ujít účast na festivalu Jičín – město pohádky. Představení s novými pohádkovými postavkami pod názvem „Skočproto a víla Komolína“ uskutečnili vybraní žáci 9. třídy kopidlenské základní školy pod vedením paní učitelky Ilony Pluhařové. Vystoupení se konalo ve dnech 12. a 13. 9. 2012 a z důvodu velmi deštivého počasí bylo místo konání přeloženo ze II. nádvoří jičínského zámku do jičínské obřadní síně. Navzdory těmto nepříznivým okolnostem si kopidlenský divadelní tým dokázal sám zajistit reklamu svého vystoupení v rozhlase na jičínském náměstí a přilákat tak diváky na správné místo.

Představení navštívilo přibližně 30 diváků a všichni účastníci vystoupení podali velmi dobré výkony. Literárně-dramatický výstup kopidlenských deváťáků doprovázela hudební skupina Ze šuplíku.

Druhého čtení o víle Komolíně dne 13. 9. 2012 se pro chladné počasí a pozdní konání zúčastnila pouze Ilona Pluhařová s hudební skupinou Ze šuplíku.

Naši účast lze hodnotit jako nadmíru zdařilou, a to i z toho důvodu, že nám při přípravě pomáhalo i mnoho dalších žáků z jiných tříd, mnozí učitelé (J. Hladíková, L. Rozsypalová, P. Mejzlíková, I. Komárková, H. Hlaváčková) i jiní pracovníci školy (J. Kubánková, I. Michalová, pan školník Přenosil). Velkou zásluhu má rovněž byvalá paní

Na snímku zleva dole Martin Krulich, Kristýna Kulhánková, Alena Fišerová, vzadu Tomáš Maťaž, Eliška Ketnerová, Jana Mrázková a Anna Kvapilová.

učitelka Jaroslava Velartová, která se svým výtvarným týmem vytvořila k našemu divadelnímu výstupu sérii úžasných pohádkových obrázků. Všichni dohromady jsme odvedli velmi dobrou kolektivní práci.

Zásluhy divadelního souboru z 9. třídy ocenil i výbor SRPŠ při ZŠ a MŠ Kopidlna,

jenž odměnil účastníky hezkými dárky.

Účastníci vystoupení: Alena Fišerová, Eliška Ketnerová, Martin Krulich, Kristýna Kulhánková, Anna Kvapilová, Tomáš Maťaž, Jana Mrázková (herci), Adam Kačírek (pomocník, opatrovatel rekvizit).

(ip)

Zprávy ze základní školy

Nejvíce úspěšných autorů v pohádkové soutěži je z Kopidlna

14. září 2012 byly v hudebním oddělení Knihovny Václava Čtvrtka v Jičíně vyhlášeny výsledky celorepublikové literární soutěže „Pohádka“, která se uskutečnila v rámci 22. ročníku festivalu Jičín – město pohádky.

Do psaní se zapojilo 117 autorů z celé České republiky a do jičínské knihovny dorazilo 106 příspěvků. Soutěž byla v letošním roce zaměřena na pohádkové téma, takže loutky a Pohádkové Pimprlatérium. Do soutěže odeslalo svoje práce i 22 žáků II. stupně kopidlenské základní školy. Čtenářské prvotiny vyhodnocovala Základní škola Bodláka a Pampelišky z Veliše. Jako škola s nejvyšším počtem úspěšných autorů byla vyhodnocena naše škola. Na soutěž žáky připravily Mgr. Jana Hladíková, Mgr. Ivana Pekárková a PhDr. Ilona Pluhařová.

Statečná Bohdanka

naše nejúspěšnější pohádka

Adéla Kovářová

Byla jednou malá vesnička ve světě loutek. V té vesničce byla studánka. Nebyla to obyčejná studánka, byla velmi moudrá a všem vždy poradila, co má dělat. Loutky za ní chodily pro obyčejné odpovědi, třeba jak mají upéct chléb. Ale nevěděla, že na ni čeká mnohem těžší otázka. Ve vesničce žila také krásná a hodná Bohdanka. Bohdanku měli všichni velice rádi, protože všem pomáhala. Žila v malé chaloupce se svým malým bráškou Tádíkem. Maminka a tatínek už dávno umřeli, a tak se o Tádíka starala sama. Jelikož byla Bohdanka tak krásná a hodná, nebylo divné, že se za ní mládenci jen hrnuli, ale ona měla oči jenom pro jednoho. Byl to mladý, krásný a také velice hodný kluk a Bohdanku velice miloval. Jmenoval se Vojta. Jednou když se s Bohdankou domluvil, že přijde na oběd, stalo se něco divného. Vojta nepřišel. Bohdanka řekla: „To se mu muselo něco stát.“ Rychle se rozeběhla a běžela, dokud nedoběhla k jeho domečku. Rychle otevřela dveře a co nevidí. Vojta leží na posteli celý bleďý a nějak divně oddechuje. Bohdanka na nic nečeká, přinese hadřík, vodu a otírá mu čelo. Potom vezme hrnec a uvaří mu polévku. Vojta se najednou probudí a povídá: „Ahoj Bohdanko, co tu děláš?“ A Bohdanka na to: „Nepřišel si ke mně, tak jsem se běžela podívat, co se s tebou děje, přijdu a ty ležíš na posteli. Uva-

7. tř.	Adéla Kovářová	Statečná Bohdanka	Cena pohádkového Jičína
	Barbora Tomíčková	Kouzelná loutka	Čestné uznání
	Dominika Hudcová	Nitka a Juráš	Čestné uznání
8. tř.	Anna Kvapilová	Kašpárek	Čestné uznání
9. tř.	Kateřina Hladíková	O kouzelné víle Emilce	Čestné uznání
6. A	Sára Pluhařová	Čertovy ďáblůviny	Čestné uznání
6. B	Helena Špitálníková	Jak se ztratila loutka	Čestné uznání
	Natálie Rancáková	Záchrana loutkového města	Čestné uznání

řila jsem ti polévku.“ Vojta se na ni usměje a už už se natahoval pro talíř, ale v tu chvíli ho popadla taková bolest, že rychle dal ruce zpátky k tělu. Bohdanka to bylo divné, tak políbila Vojtu a utíkala k chytré studánce. Rychle jí pověděla: „Studánko, studánko porad mi prosím, potřebuji tvoji pomoc. Vojtovi je špatně a já nevím, co mu je.“ Studánka chvíli přemýšlela a potom odpověděla: „Tvůj Vojta jistě trpí chorobou, která se nazývá kalikulifilie a na ni lék nenajdeš nikde jinde než ve světě lidí.“ Bohdanka ani na chvíli nezaváhala a zeptala se, jak se do světa lidí dostane. Studánka ji varovala, že tam jsou lidé zlí a že jsou velcí, že by jí mohli ublížit. Bohdanka ale trvala na svém, půjde do světa lidí a přinese lék pro Vojtu. A najednou se zarazila: „Jak vypadá ten lék?“ A studánka: „Je to bylina a roste v lese. Má jen jeden květ a ten je žluto-fialový.“ Ještě než se Bohdanka stačila na něco zeptat, studánka řekla: „Já tě postřikám svou kouzelnou vodou a přenesu tě do lidského světa. Tam už si ale budeš muset poradit sama.“ Bohdanka si ještě vzpo-

mněla na svého brášku Tádíka, ale studánka řekla: „Neboj, já se o něj postarám.“ A potom už jen pokropila Bohdanku a ta na místě zmizela. Když se Bohdanka zase postavila na nohy, bolely ji. A slyšela tolik zvuků a cítila takový zápach, no to ještě nezažila. Vůbec se jí tam nelíbilo. A najednou ji někdo chytil, vytáhl ji do vzduchu a tvář otočil k nebi. Byla to malá holčička se zelenýma očima a smála se na Bohdanku: „Ty si živá? A jak se jmenuješ? Já jsem Dita.“ A když konečně pustila Bohdanku ke slovu: „Jsem živá. Jmenuji se Bohdanka a hledám bylinu s jedním žluto-fialovým květem. Měla by růst v lese.“ A Dita: „Jóóó tu znám. Zavedu tě do parku.“ Bohdanka se zaradovala: „A půjdeme hned, prosím?“ A Dita: „A budeš si se mnou hrát?“ Bohdanka: „Ale já nemůžu, já musím jít uzdravit mého přítele Vojtu.“ Dita posmutněla, ale Bohdanku pomoci chtěla, tak ji odnesla do lesa. Bohdanka po dlouhém hle-

pokračování na straně 16

Zprávy ze základní školy

pokračování ze strany 15

dání našla bylinu se žluto-fialovým květem. Hnedle se chtěla vrátit domů, ale nevěděla jak. Dita se potichu zaradovala, že tu Bohdanka zůstane a bude si s ní hrát, ale když viděla, jak je Bohdanka smutná, bylo jí jí líto. Řekla, že by ji mohla odnést do loutkového divadla. Bohdanka nevěděla, co to loutkové divadlo je, ale souhlasila. Když dorazily do divadla, Bohdanka uviděla všechny své přátele i kouzelnou studánku, ale nikdo se nehýbal ani ji nevítal, tak se Bohdanka snažila všechny loutky probudit, ale marně. A tak se rozeběhla k Vojtovi ten se také nehýbal. Když se podívala zpátky, Dita už tam nebyla. Bohdanka si lehla k Vojtovi a usnula. Když se probudila, už bylo zase všechno při starém. Myslela si, že se jí to všechno jenom zdálo, ale vedle ní ležela ta bylina se žluto-fialovým květem. Bohdanka ji přiložila Vojtovi na čelo a ten se probudil a byl jako rybička. Bylina ho opravdu uzdravila. Brzy nato se s Bohdankou oženil a měli spolu spoustu zdravých a krásných dětí. Ale ani na Ditu Bohdanka nikdy nezapomněla. Vždy když se dostala do světa lidí, tak Ditu navštívila.

O kouzelné víle Emilce

*pohádka čtená při slavnostním předávání cen
Kateřina Hladíková*

Před mnoha a mnoha lety žili ve vesnicích u Prachovských skal lidé, kteří se měli rádi a pomáhali si. S nimi tam také žila víla Emilka, která každým rokem očarovala pole, které potom mělo dobrou úrodu. Lidé se měli dobře, ale s úrodou nějak nešetřili a nevážili si jí, naopak stále reptali, že chtějí víc a víc. Víla Emilka se na lidi rozzlobila a odešla do Prachovských skal.

Ve skalách žil skřítek Pískoveček, malý mužíček, který byl spravedlivý a přísný, víle dal za pravdu a spřátelil se s ní. Okamžitě vzal moc do svých rukou a seslal na všechna pole špatné roky. Pole se proměnila v poušť, kde byl jenom samý písek a kamení. Lidé se marně snažili pečovat o svá pole, ale nebylo jim to nic platné. Úroda byla malá, skoro žádná, lidé a zvířata začali mít hlad. Víla se chtěla nad lidmi slitovat, ale Pískoveček jí to nechtěl dovolit. „Lidé ještě nejsou dostatečně ponaučení,“ řekl víle, „dokud nezačnou přemýšlet a snažit se, neocitnou se opravdu až na pokraji sil, nezaslouží si, abys jim, Emilko, pomáhala.“ Pískoveček si

s Emilkou rozuměl, hezky spolu ve skalách hospodařili.

Jednoho večera Pískoveček uslyšel ve skalách nějaké hlasy. Začal poskakovat z jedné skály na druhou. „Co se děje?“ zamyslel se. Najednou uviděl, jak do skal přichází několik vesničanů a volají: „Vila Emilko, ozvi se nám.“ Víla také uslyšela hlasy a lidem se ukázala. Začaly prosby a nátky, aby se Emilka vrátila zpátky a všechno bylo jako kdysi. Pískoveček poslouchal sliby lidí a víle Emilce připomněl, že když se vrátí zpátky a zas bude lidem pomáhat, všechno se vrátí do starých kolejí. Opět si lidé nebudou úrody vážit, budou chtít stále víc a Emilku to zase rozzlobí. Emilka Pískovečka vyslechla a vzala si jeho radu k srdci.

Vrátila se zpátky a pole změnila z písku na úrodnou půdu. Lidem už ale tolik nepomáhala, pouze hlídala a ochraňovala před velkými pohromami. Věděla od svého kamaráda Pískovečka, že všeho, co člověk získá příliš snadno, toho si potom příliš neváží.

Škoda, že nemáme ještě v této době vílu Emilku a skřítku Pískovečka, kteří by některé z nás trochu potrestali za naši nenasytnost a nevděčnost. Možná, že by člověku velice prospěli.

Děti z mateřské školy zamkly školní zahradu před zimou

Školní rok začal

Školní rok 2012–2013 začal ve středu 3. září. Všichni jsme se na začátek roku těšili a starší, již zkušenější děti měly za úkol seznámit malé, mladší děti s prostředím školky a školní zahrady. Předškolní děti se letos sešly v hojném počtu, ale i přesto jsme neváhali a s 1. třídou navštívili festival Jičín – město pohádky. Pro rodiče s dětmi byla připravena akce na zahradě MŠ „Poznááme nové kamarády“, která byla provázena slunečným počasím a přátelskou atmosférou. Děti s rodiči zde plnily úkoly, za které sbíraly razítka. Po nasbírání všech razítek dostaly nejenom sladkou odměnu, ale také zde poznaly nové kamarády. Aby malé děti poznaly okolí MŠ, připravili si „Šikulové“ pro mladší kamarády cestu za pokladem formou stopované.

Kroužky v plném proudu

Od začátku měsíce října se rozběhly kroužky, určené především pro předškolní děti, ale věku se meze nekladou, proto jsme rádi, že naše kroužky navštěvují i děti mladší. Děti mají na výběr mezi flétničkou (út 12.30–13.30), keramickým (st 12.30–14.00), výtvarným (čt 12.30–13.30) a pohybovým kroužkem (po 12.45–13.30). Jako správní „Kopi-

dleňáci“ jsme navštívili výstavu Kopidlenký kvítek. Dětem se výstava velice líbila. Největší úspěch slavila disko místnost, kde děti lákaly samé veselé barvy a blýskavé předměty.

Co vše se u nás děje

Letos poprvé jsme realizovali projekt „Všechno se dá udělat různě“. Každé oddělení mateřské školy si připravilo pohádku „O velké řepě“. Každá třída pojala pohádku svým jedinečným způsobem. Při společném dopoledni jsme si pohádky navzájem zahráli. Děti byly nadšené, protože zjistily, že každá věc se dá udělat různým způsobem.

2. listopadu jsme zamkli celou školní zahradu, abychom ji ochránili před zimou. Pískoviště, houpačky, ale i stromy a keře děti zamkly vlastnoručně vyrobenými klíči. Samozřejmě, že se už těší na jaro, kdy budou moci vše zase odemknout. O dva dny déle jsme přivítali herce z Hradce Králové s pohádkou „Jak Honza přešel na červenou“. Při představení si děti užily spousty legrace, zábavy, ale především si zábavným způsobem zopakovaly, někteří naučili, dopravní značky. Děti se naučily krásnou „dopravní“ písničku.

Jelikož se blížil 17. listopad, vrátili jsme se opět do zámeckého parku, kde se běžel tradiční běh 17. listopadu. Děti sebraly všechny síly a výsledek byl znamenitý. Úspěšně obsadily medailová místa. Momentálně se pilně připravujeme na vánoční posezení spojené s besídkou. Celá školka už se těší na pořádný sníh a blížící se Vánoce. Učíme se zimní básničky, písničky a učíme se vánoční koledy.

Za celou mateřskou školu vám přejeme veselé svátky vánoční a šťastný nový rok.

(an)

Zprávy ze zahradnické školy

Studenti společně vybudovali Park Lipové ratolesti v Třinci

„Lipová ratoleť“ je název celostátní soutěže zahradnických škol, jejíž 5. ročník se uskutečnil ve dnech 25.–27. září 2012 v Třinci.

Soutěž je specifická tím, že na realizaci spolupracuje pořádající město se studenty zahradnických škol a po ukončení soutěže vznikne a zůstane pro užívání nový zahradně upravený prostor veřejné zeleně. Pro realizaci byla vybrána plocha vnitrobloku mezi ulicí Jiráskovou a Wolkerovou, kde se původně nacházel volný trávník s několika vzrostlými stromy a skupinou keřů. Město Třinec v uplynulém období vybudovalo na soutěžní ploše páteřní chodník a s pomocí partnerských firem připravilo soutěžní plochy tak, aby se na nich mohli utkat studenti a učni z 10 českých středních odborných škol a učilišť. Do soutěže se zapojili tentokrát i mladí zahradníci z Polska a Slovenska. Po soutěži je Třinec obohacen

o malou promenádu s příjemnými prostory pro relaxaci či posezení. Proměněný prostor nese název „Park Lipové ratolesti“, který bude soutěž natrvalo připomínat. Navržené sadovnické úpravy tvoří dva souvislé celky výsadeb stromů, keřů a trvalek a položení kobercového trávníku.

Občané mohli být svědky zrození nového parku a na vlastní oči sledovat, jak budoucí absolventi dokážou vyměřit a připravit terén, vysázet stromy, keře a květiny a vydlážit plochy pro lavičky.

Družstvo zahradnické školy Kopidlno ve složení: K. Šírová, L. Zuzánková, J. Kašpar a J. Vavřinec zabojovalo a zůstalo jen s nepatrným bodovým odstupem za stupni vítězů (pořadí: 1. SŠZa Ostrava, 2. Zespól szkół ogrodniczych im. St. Szumca Bielsko Biala, 3. SŠZa a technická Litomyšl). Odbornými radami v průběhu soutěže pomáhali družstvu Mgr. T. Hásek a Bc. J. Šourek.

Adaptační kurz 1. ročníků

Na začátku školního roku uspořádala zahradnická škola ve spolupráci s Pedagogicko-psychologickou poradnou (PPP) v Jičíně adaptační kurz pro žáky 1. ročníků. Se změnou školy se mění především množství požadavků a sociální prostředí – učitelé a kolektiv spolužáků. Podstatou adaptačního kurzu je to, že se noví spolužáci poznají jinak a více, naučí se spolupracovat a lépe rozumět jeden druhému, což jim ulehčí překlenout dobu přizpůsobování se novým podmínkám.

Kurz napomáhá k vytvoření lepšího přehledu o vlastnostech jedinců ve skupině i o fungování skupiny jako celku přesně cílenými cvičeními, která bývají proložena jinými aktivitami. Dochází k úpravě poměrů ve skupině tak, aby celá skupina, a tudíž i jedinci, dosahovala v budoucnu lepších výsledků. Kurz je realizován mimo běžné prostředí, a žáci tak mají možnost projevit se i v detailech svého chování. Instruktori získané postřehy vyhodnocují a získávají přehled o vnitřním fungování skupiny. Třídní učitelé, kteří jsou pouhými pozorovateli, konzultují s instruktory další postup pro dosažení co nejlepší efektivity působení na skupinu či jednotlivce.

Pracovníci PPP si s časovým odstupem pomocí testů ověřují fungování skupiny a dávají pedagogickým pracovníkům školy doporučení, jak odstranit nežádoucí projevy celku či jak působit na negativně vybočující jedince.

43. ročník běhu 17. listopadu

Ve středu 14. 11. 2012 se konal za krásného počasí v zámeckém parku 43. ročník běhu 17. listopadu. Pro závodníky bylo vysááno 15 kategorií, celkem soutěžilo 158 běžců. Nejpočetnější zastoupení měly kategorie MŠ a 1. stupeň ZŠ a nejmladší žactvo ze škol v Dětenicích, Kopidlně a Rožďalovicích. Středoškolačky reprezentovali zástupci LG Jičín, OU a PrŠ Hořice a naši školy. Startovní pole doplnily 3 ženy a 15 závodníků v kategoriích mužů a veteránů.

Zprávy ze zahradnické školy

Školy soutěžily na Kopidlenském kvítku

Kopidlenský kvítek – mezinárodní soutěž, konaná s finanční podporou Královéhradeckého kraje a Ministerstva zemědělství, proběhla 10. a 11. října. Devatenáctého ročníku se zúčastnilo 32 žáků ze šesti středních škol a učilišť ČR a družstvo Velké Británie. Ne všichni soutěžící absolvovali všechny disciplíny. Celkovým vítězem se stal žák domácí školy Jiří Šmíd, který si v červnu 2013 pojedí do Brna pro cenu v rámci přehlídky České ručičky. Druhé místo získal L. Spálenský – SOŠ stavební a zahradnická Praha – a třetí v pořadí jednotlivců byla V. Krobotová z téže školy.

SOŠ stavební a zahradnická Praha si odnesla vítězství i v soutěži družstev, druhé skončil domácí tým, třetí místo obsadila SŠ

zahradnická a technická Litomyšl.

Kopidlenský kvíteček hostil 42 soutěžících z 8 základních škol, kteří absolvovali test znalostí o přírodě, poznávání rostlin a volitelný úkol (přízdoba dárku, poznávání zahradnických pomůcek a úkol se zahradnickou tematikou). Zde jsou výsledky: 1. místo – L. Máčalík, ZŠ TGM Poděbrady, 2. místo – A. Dvořáková, ZŠ Husova Jičín, 3. místo – A. Jahodová, Masarykova ZŠ Železnice. Soutěž družstev vyhrála ZŠ Husova Jičín, na dalších příčkách se umístily Masarykova ZŠ Železnice a ZŠ a MŠ Vysoké Veselí.

Soutěže tříletných družstev základních a speciálních škol Kopidlenské poupě se zúčastnilo 27 žáků ze 7 škol. Vazačský úkol, test znalostí o přírodě, poznávání rostlin a zábavný úkol se zahradnickou tematikou zvládla nejlépe družstva ZŠ Nový Bydžov, Speciální ZŠ Chlumeck nad Cidlinou a ZŠ Jičín.

Na sobotní prodejní výstavu si organizátoři objednali příjemné počasí, čehož využilo k návštěvě přibližně pět tisíc návštěvníků. Ve sportovní hale po celý den probíhaly přehlídky společenských a svatebních šatů a floristických kompozic, hudební vystoupení navázala na motto letošního ročníku „Inspirace hudbou“, aranžérky vytvářely kompozice do okrasných tykví, odpoledne zájemci dražili soutěžní kytice. V celém are-

Na snímku celkový vítěz soutěže J. Šmíd.

álu prodejci nabízeli zahradnické potřeby, výrobky a výpěstky. Na výzdobě zámku se podílely skupiny žáků vedené učitelkami odborných předmětů. Jejich společnou snahou bylo vytvořit zajímavou expozici, která by co nejlépe vyjádřila zadaný hudební směr. Letos jsme měli možnost vidět i řadu notových partů, fotografií a hudebních nástrojů, které zapůjčili přátelé a sponzoři školy. O spokojenost návštěvníků se starala i kuchyně, která byla posílena o řadu pomocníků. Kapacita kuchyně je však omezená, a tak se bohužel na všechny zájemce o oblíbené řízky nedostalo.

Studenti zahradnictví z Velké Británie navštívili Kopidlnu a Prachovské skály

V rámci programu Comenius hostila naše škola ve dnech 8.–18. října 2012 návštěvu studentů zahradnictví z Bicton College ve Velké Británii. Jedenáct studentů v doprovodu učitelů (Ben Murrell, Andrea Rye) a překladatele (Mario Vančo) navázalo na předchozí pobyt našich žáků v Anglii v červnu 2012. Hlavní náplní výměnného pobytu byla účast v soutěži Kopidlenský kvítek a návštěva významných zahrad a parků v České republice. Angličtí studenti se s velkým zájmem účastnili soutěžních disciplín Kopidlenského kvítku (kromě aranžování, které se na anglické škole učí jako samostatný obor). V rámci doprovodného programu zavítali na odborných exkurzích do zahrad a parků (Liberec, Sychrov, Průhonice), podnikli výlet do Prachovských skal a tři dny si vyhradili na poznávání kulturních památek našeho hlavního města Prahy. Součástí programu byla také společ-

ná práce anglických studentů s našimi žáky na zahradnickém anglicko-českém a česko-anglickém slovníku a nástěnce o pobytu v České republice. Studenti z Anglie měli také možnost poznat prostředí naší školy

(učebny, internát, palmový skleník, zázemí pro odborný výcvik, park, ...) a setkat se nejen s našimi žáky, ale i učiteli. Po celou dobu pobytu se jim intenzivně věnovala vyučující anglického jazyka Mgr. L. Kuříková.

Zprávy ze zahradnické školy

SOBĚSLAVSKÁ RŮŽE Ve čtvrtek 15. 11. 2012 se uskutečnil 19. ročník soutěže pro jednotlivce a tříčlenná družstva odborných učilišť a praktických škol Soběslavská růže. „Nejkrásnější období je... PODZIM“ – v tomto duchu se nesla celá vazačská soutěž, která se skládala ze tří dílčích úkolů, na jejichž splnění měli soutěžící stanovený časový limit (90–120 minut). Žáci kopidlenské zahradnické školy pod vedením N. Novotné byli úspěšní i letos. V. Grušbauerová, P. Smolařová a M. Doležal obsadili v soutěži družstev 3. místo a výborný výkon podaly Veronika Grušbauerová (1. místo) a Pavlína Smolařová (3. místo) v soutěžním úkolu: podzimní truhlík na vnější parapet.

Týden vzdělávání dospělých

Pod záštitou Asociace institucí vzdělávání dospělých uspořádal Královéhradecký kraj Týden vzdělávání dospělých (TVD). Ty zahrnují aktivity, jejichž úkolem je motivovat potenciální účastníky dalšího vzdělávání k aktivní účasti ve vzdělávacích aktivitách a zároveň motivovat vzdělavatele k aktivní nabídce možností využití dalšího vzdělávání a zaměstnavatele k systematickému vzdělávání zaměstnanců.

TVD jsou dlouhodobě podporovány Ministerstvem práce a sociálních věcí, Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy i Úřadem práce České republiky.

Každoročně se organizátoři akce snaží lidem vysvětlit, že vzdělávání v dospělosti je každodenní nutností, ne-li povinností. Na druhé straně chtějí ukázat, že učení a vzdělávání může být nejen zajímavé i zábavné, ale především užitečné pro práci i osobní život každého z nás.

Mezi aktivity TVD patří tradiční setkávání vzdělavatelů a personalistů, dny otevřených dveří či ukázkové vzdělávací akce. Základem je maximální přístupnost občanům, proto jsou tyto aktivity bezplatné či jen za symbolický poplatek. Probíhají ve většině krajů, aby se dostaly zejména k těm, kteří vzdělávání nejvíce potřebují.

Přestože TVD se organizují již téměř dvacet let, v ČR se dále vzdělává jen minimum obyvatel. Podle údaje z roku 2010 to je 7,5 % populace, kdežto v nejrozvinutějších zemích Evropy je to více než trojnásobek.

Nabídka letošního TVD na Jičínsku byla opravdu pestrá. Zahradnická škola nabízela řadu aktivit: přednášky (základy první pomoci, novinky v dopravních předpisech, mimosoudní řešení sporů, rodinné

vztahy a komunikace, krize rodiny, interiérové návrhářství), kurz snižování nadváhy, ukázky práce kosmetičky a kadeřnice, masérských a regeneračních služeb, základy floristiky, kurz práce s elektronickou čtečkou knih, počítačový kurz, komentovanou procházku historickým centrem Jičína, komentovanou prohlídku Prachovských skal. V týdnu od 12. do 16. listopadu jsme se mohli seznámit s činnostmi Státního okresního archivu, službami Knihovny V. Čtvrtka, navštívit Regionální muzeum a galerii, jičínskou hvězdárnu. Rada škol včetně Zahradnické školy Kopidlno nabízela v rámci dnů otevřených dveří kurzy pro dospělé (jazykové a rekvalifikační). Nedílnou součástí TVD byla i prezentační výstava středních škol „Student 2012“, kde více než 30 škol nabízelo informace o studijních a učebních oborech nejen žákům ZŠ, ale i dospělým zájemcům o doplnění vzdělání.

Přihlášky do vzdělávání dospělých v oboru Zahradnické práce

Zájemci o vzdělávání dospělých v oboru Zahradnické práce se mohou přihlásit v kanceláři školy (tel. 493 552 121, Ing. L. Šulcová). Vzhledem k tomu, že je kurz zařazen mezi grantové projekty v rámci globálního grantu CZ.1.07/3.2.10 Podpora nabídky dalšího vzdělávání v Královéhradeckém kraji v Operačním programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost a spolufinancován ze státního rozpočtu ČR a Evropského sociálního fondu, je pilotní ověřování pro účastníky bezplatné.

Kopidlno hostilo okreskové kolo florbalu

Okreskové kolo ve florbalu chlapců středních škol se hrálo 22. 10. v Kopidlně. Hráči Lepařova gymnázia (LG) Jičín zde vybojovali první místo mezi 5 týmy, což jim zaručilo postup do okresního kola (zúčastněné týmy: MOA Jičín, SPoŠKA, Střední škola zahradnická Kopidlno, Střední průmyslová škola Jičín a LG). Vítěznému družstvu vzdorovala pouze SPoŠKA, která uhrála remízu 1:1.

Dne 7. listopadu 2012 se v těže sportovní hale konalo za účasti sedmi družstev okresní kolo ve florbalu dívek. Celým turnajem prošel zcela suverénně tým Lepařova gymnázia Jičín a postupuje do krajského finále.

Svátek jablka v Pěnčíně

Na konci října uspořádala obec Pěnčín tradiční regionální výstavu Svátek jablka. Výstavu ovoce, zeleniny květin i včelařských výrobků, která se těší velkému zájmu návštěvníků, doplnila výzdobou kopidlenská zahradnická škola.

Školní kolo aranžování

Dne 12. prosince proběhlo školní kolo soutěže v aranžování. Adventní výzdobu spolu s drobnými dárky odpoleďně odvezli žáci Domova mládeže dětem Dětského centra ve Dvoře Králové nad Labem.

Žákyně zahradnické školy pod vedením Bc. H. Hladíkové zprůjemnily ukázkami adventní a vánoční vazby pobyt hostům v Lázních Běláhrad.

Plánované akce

Na počátku ledna se uskuteční pro zájemce lyžařský kurz v Rokytnici nad Jizerou.

Zahradnická škola 8. února 2013 spojí své síly s místní včelařskou organizací a společně uspořádají ples v kopidlenské sokolovně. Podrobnější informace o programu najdete v aktuálním čísle informačního letáku.

Život hendikepem nekončí

Zpověď Jirky „Prcka“ z Ketně

Jirka Slavík z Ketně je můj dávný kamarád. Snad to tak mohu napsat, ač je mezi námi skoro dvacetiletý věkový rozdíl. Poznali jsme se před časem v jičínské nemocnici, kde jsme pár týdnů leželi vedle sebe na pokoji a objevili mnoho společných zájmů. Oba se zajímáme o přírodu, počítače, o život jako takový. Také proto, že jsme oba „hendikepovaní“, jak se dnes říká lidem s nějakým tělesným postižením. Já od narození, Jirka po nešťastném úraze. A právě jeho příběh a způsob, jakým se se svojí novou životní situací vyrovnal, mne zaujaly. Jsem rád, že svolil, abych si s ním pro naše noviny o jeho životě popovídal...

A ještě to „divné“ oslovení: PRCEK?! To jsem si vzal z jeho e-mailové adresy. A i když má dnes už docela jinou, civilnější, pro mne zůstane už trvale „Jirka Prcek“ z Ketně.

Jaké máš vzpomínky na své dětství a školu?

Jako kluk jsem hodně sportoval. Žil jsem na vesnici, takže jsem hodně lítal venku, jezdil na kole. Hrál jsem samozřejmě fotbal, zajímalo mne judo. Do základní školy jsem chodil v Drahorazi, která končila čtvrtou třídou, pak jsem přestoupil do Jičína. S učiteli jsem dost bojoval a často jsem nosil domů poznámky, že vyrušuji. Třeba: „Honí se, až je celý určený, místo toho, že by se měl raději věnovat učení.“ Nebo: „Dělá na mě grimasy a já nevím, jestli to je důvod k lékařskému vyšetření, anebo jestli to dělá jenom na mě.“ Ze školy v Jičíně si pamatuji pouze třídního Daňka a učitele tělesné výchovy Kužela.

A co léta přípravy na povolání?

Na roky studia v učilišti v Praze vzpomínám rád. Bylo to pro mě úplně nové prostředí. Kluk z vesnice dorazí do velkoměsta a najednou si musí sám poradit s takovou novou životní situací. Šel jsem se učit strojním kovářem. K tomuto povolání jsem se rozhodl od chvíle, kdy jsem v první třídě viděl na statku v Drahorazi kovat koně. Chtěl jsem se vyučit oboru kovář podkovář koní, ale tento obor u nás na okrese zrušili, tak jsem si vyhlédl učiliště až v Praze.

To jsme my dva při jedné z Jirkových návštěv ve Mlýnci v srpnu tohoto roku. V pozadí jeho upravené autíčko.

Jak došlo k nehodě, která ti zcela změnila život?

K nehodě došlo v roce 1987, když jsem na dovolené s kamarády skočil do mělké vody na rybníku Branžež. Kluci seděli ve vodě a já jsem si myslel, že plavou. Tak jsme se s mým kamarádem Pavlem Hladíkem rozeběhli a skočili. Dno však bylo mnohem výše, než jsem předpokládal, a já na něj plnou silou narazil hlavou. Pak už si jen vybavuji, jak jsem se probral pod vodou a nemohl jsem se dostat na hladinu. Docházel mně dech a vypadalo to, že se utopím. Měl jsem kliku, že mne Pavel Hladík vytáhl z vody.

Jak ses smířil s tím, že nebudeš chodit?

Nikdo mi tehdy o tom, že už se nikdy nebudu hýbat, nic neřekl. Poprvé mne o tom přesvědčil jeden z pacientů-vozičkářů na LDN v Nové Pace, který zde byl také hospitalizován. Provedl to prostým způsobem. Zatahal mě za palec na noze a ptal se: „Cítíš něco?“ Když jsem odpověděl, že nic, tak řekl: „Ty už nikdy chodit nebudeš, budeš ochrnutý.“ Na rozdíl ode mne moji rodiče o mém trvalém postižení věděli od první návštěvy v nemocnici. Byli mně v té době největší pomocí a oporou v mém stavu.

Co ti pomohlo vyrovnat se s osudem a najít životní motivaci?

Vedle pomoci rodiny jsem musel svůj stav

pochopit a vyrovnat se s ním sám. Na začátku jsem si s tím moc nelámал hlavu. Věděl jsem, že se to vrátit nedá a že musím koukat jenom směrem dopředu. Asi jsem měl kliku v tom, že jsme doma začali podnikat a já se v něm zapojil tím, že se ze mne stal účetní. To pro mě znamenalo užitečnou činnost a pocit, že jsem rodině nějak užitečný. Ale nešlo to samo. Musel jsem se naučit práci s počítačem a neustále se v této činnosti vzdělávat a zlepšovat.

Co ti v tvé situaci nejvíce pomáhá a kdo je ti oporou?

Vedle užitečné náplně života mám výhodu v tom, že jsem mobilní nejen na vozíčku, ale mohu jezdit sám ve speciálně upraveném autě, se speciální úpravou řízení. Bez pomoci mohu do auta s vozíkem nastoupit i vystoupit. Uznávám pomoc svých ošetřujících lékařů a personálu v nemocnici v Liberci, kde mají speciálně upravené oddělení pro pacienty se stejným postižením, jako je moje. A stále chovám naději, že lékařská věda pokročí natolik, že se ještě jednou z vozíku zvednu na své vlastní nohy.

Jak vidíš svoji budoucnost?

Tu nijak zvlášť neřeším. Snažím se být svému okolí užitečný a co nejvíce soběstačný. Zdokonaluji se v různých činnostech, návštěvou kurzů a seminářů, snažím se být co nejvíce mezi lidmi a komunikovat s nimi. Chci jim ukázat, že i v takové složité životní situaci může člověk být užitečný a důstojně žít.

Co bys vzkázal mladým lidem, jako po- učení z tvého příběhu?

Je těžké někomu něco radit. Můj příběh ukazuje, jak úzká je hranice mezi běžným životem a životem postiženého člověka. Stačí jedna vteřina nepozornosti a život se nenávratně promění. Neznamená to ale, že tím pro takto postiženého člověka všechno končí. I s postižením je třeba se naučit žít a dokázat, tak jak to dokazují i další moji postižení kamarádi nebo třeba hendikepovaní sportovci, že to je jenom další z podob existence člověka na zemi. Mnohem těžší a náročnější, ale jinak stále táž.

Rozmlouval Olda Suchoradský

Mikulášský rej zaplnil náměstí

V úterý 4. prosince odpoledne se kopidlenské náměstí zaplnilo malými i velkými čerty a andílky, dětmi i dospělými. Kulturní komise tu totiž pro ně pořádala velký mikulášský rej. I přesto, že se pořadatelé potýkali s technickými problémy – halogenové osvětlení několikrát po sobě vyhodilo jističe a následkem toho reproduktory u ozvučení zcela vypověděly službu –, se snad akce vydařila. Než se podařilo sehnat náhradní ozvučení, agentura VOSA, která zajišťovala program, pro děti vymyslela soutěže. Děti třeba zpívaly, tančily, házely kroužky a za splnění úkolů byly odměňovány sladkostmi. Pak se podařilo rozezvучit vypůjčené reproduktory hudbou – bohužel nešel připojit mikrofon, takže Mikuláše musely volat děti hodně nahlas. Nakonec však přišel, i s čertem a andělem, a společně s dětmi odpočítal rozsvícení vánočního stromu. Pod svítícím stromem pak všem dětem rozdával sladkosti a mandarinky, každé obdarované dítě ještě navíc dostalo pravou čertovskou šmouhu na tváře od dvou čertic, které mikulášské družině pomáhaly udržet pořádek. Účastníci akce mohli využít možnosti zahřát se horkým čajem, který připravila a zdarma všem nalévala paní Vrbová ze školní jídelny s manželem.

Chtěla bych poděkovat návštěvníkům akce za pochopení problémů s technikou, všem, kteří pomohli s realizací – jak členům kulturní komise, tak dobrovolníkům, agentuře VOSA za bleskovou improvizaci, a hlavně dětem, které byly – jako ostatně vždycky – skvělé.

Jarmila Nováková

Kopidlensští vyrazili do Dinoparku

V sobotu 3. listopadu uspořádala kulturní komise města Kopidlno zájezd pro rodiny s dětmi do libereckého Dinoparku. Autobus byl zcela obsazen, ze 46 účastníků zájezdu bylo 25 dětí. Při nástupu do autobusu obdrželo každé dítě lízátko a malého dinosaura na hraní, aby mu cesta lépe utíkala. V Dinoparku dostali všichni účastníci tříhodinový „rozchod“, aby si každý po absolvování okruhu s modely dinosaurů mohl pobyt užít po svém – nejmenší děti na dinosaurí obří prolézačce nebo pískovišti, ty o trochu větší třeba na opičí dráze mezi dinosaury, laserové dráze a ve 4D kině. Dospělí měli možnost posedět u kávy, aniž by přitom ztratili své ratolesti z dohledu, a tak proběhlo dopoledne ke všeobecné spokojenosti. Do Kopidlno jsme se vrátili krátce po 14. hodině. (JaN)

A po roce zase máme tu Vánoce, a přitom Štědrý den můžeme prožívat každý den

Po přečtení této úvodní věty jste si určitě mnozí řekli, co to je za nesmysl slavit Štědrý den každý den. Ale mohu vám potvrdit, že je to možné a většina lidí prožívá opravdu Štědrý den každý den.

Již jako malé děti jsme se těšili, až budeme mít narozeniny, svátek, až nám nadělí za okno svatá Barbora sladkosti, až k nám přijde svatý Mikuláš, a snad nejvíce, až bude Štědrý den. V dětství jsme se těšili na dárky, psali si o ně Ježíškovi. Psaníčka jsme dávali za okno, a když tam ráno nebyla, to byla velká úleva a radost zároveň, že ten který dárek, o který jsme si psali, určitě dostaneme. Rodiče nám sice naši radost trochu kazili tím, že nám říkali, že to ještě nic neznamená, když si Ježíšek psaníčko vzal, že dárky dostaneme jedině tehdy, když budeme hodní, budeme se učit, budeme uklízet po sobě věci na své místo, budeme pomáhat mít nádobí a samá další budeme... A také nám říkali, že Ježíšek má na obdarovávání hodně dětí, že nejsme jediní, a tak zcela určitě nemůžeme všechny dárky, o které jsme si psali, dostat.

Když jsme povyrostli, psaníčka jsme psát přestali. Přesto jsme se však Štědrého dne nemohli dočkat. A to nejen proto, co dostaneme, ale hlavně jakou radost udělá můj dárek rodičům, prarodičům, sourozencům, tetám, strýcům, ale také mým kamarádkám a kamarádům.

Jak jsme rostli, okruh obdarovávaných se měnil. Někteří naši nejbližší a známí odešli z našeho života, ale o to víc na ně právě o Štědrém dnu myslíme. A naopak další zase přibyli – manžel, manželka, děti, vnoučata. A protože největším a hlavním poselstvím Vánoc je narození malého dítěte Ježíše, je tak narození každého dítěte kdekoli na světě v kterýkoliv den ten největší dar. Jen si vzpomeňme, jakou radost jsme prožívali při narození našich dětí, vnoučat, neteří, synovců, dětí našich přátel, známých i sousedů. Jak všichni s upřímností nakukujeme do kočárků na toho malého človíčka a každý, kdo s tím kočárkem jede, nám ho s radostí představuje. Všichni, kdo jsme si tuto radostnou událost prožili, víme, že dítě je nejen radost, ale i starost, že ne každý, ať v našem okolí a nebo kdekoli na světě, má stále dost finančních prostředků, aby své děti nasýtil a oblékl, aby jim poskytl přístřeší. Do takové situace se může dostat kdokoli z nás a z našeho okolí. A tu můžeme prožívat další symbol Vánoc, kdy pastýři z širokého okolí se přišli nejen narozenému Ježíši poklonit a pozdravit ho, ale přinesli s sebou i různé dary z toho mála, co sami měli, aby pomohli tomuto právě narozenému dítěti, které je na tom podstatně hůře než oni.

A zde jsme u toho, co bylo napsáno v úvodě. Nikdo nikomu nebrání pomáhat po-

trebným ve svém okolí – pohlídat malé dítě matce, která si potřebuje něco v klidu zařídit, navštívit a popovídat si se svým osamělým sousedem, sousedkou, usmát se na kolemjdoucího, pozdravit se s těmi, které potkám na ulici, pomoci tomu, kdo je nemocný a nebo osamocený. Prostě v rozdávání těchto darů či dárků se meze nekladou. Každý podle svým možností a schopností, které mu pracovní zaneprázdnění, věk a zdraví dovolí.

A pak tu máme také takové lidi, kteří se rozhodli pomáhat většímu okruhu lidí, a vznikli pečovatelské služby, které se starají komplexněji o potřeby spoluobčanů v tom kterém místě. I zde u nás v Kopidlně máme Dům s pečovatelskou službou, kde se pečovatelské starají nejen o občany bydlící v tomto domě, ale i o ostatní potřebné občany našeho města a okolí. Nad místními organizacemi pak stojí různé charitativní organizace, které poskytují potřebnou péči v celorepublikovém rozsahu. Mezi ně patří i Diakonie Broumov, která léta spolupracuje i s občany našeho města a širokého okolí. Proč z našeho města a širokého okolí? To je tím, že zdejší Městský úřad v Kopidlně našel vhodné prostory pro „dary“ od obyvatel nejen našeho města a přilehlých obcí, ale po „ústním rozhlase“ i od obyvatel obcí z blízkého i širokého okolí, a budeme-li počítat i naše chalupáře, pak z velmi širokého okolí. Diakonie Broumov se snaží navázat spolupráci se všemi městy i vesnicemi v celé naší republice, neboť potřebných přibývá nejen v naší zemi, ale na celém světě. Mezi potřebné se může dostat každý z nás, protože živelní pohromy si nevybírají pouze některá místa na zeměkouli. Vzpomeňme jen na živelné povodně, které zasáhly i naši zemi – z potůčků se staly řeky a z řek veletoky a braly s sebou vše v krátkém časovém rozpětí, co jim přišlo do cesty. Náš Městský úřad v Kopidlně se aktivně dvakrát až třikrát za rok zapojuje do vyhlášených sbírek a přispívá pak i na pokrytí nákladů s dopravou. Protože je škoda pořádat jen tyto vyhlášené sbírky, když tu jsou vhodné prostory pro shromažďování donesených „darů“ a „dárků“, přebíráme všechny dary pro Diakonii Broumov po celý rok v době úřadování pobočky České spořitelny, a. s., v Kopidlně a po domluvě i mimo tuto pracovní dobu a také v sobotu a v neděli. Diakonie Broumov je vděčná za všechny dary, které lidé přinesou – jedná se hlavně o novou nebo nepoškozenou obuv, knihy pro děti i dospělé, nepoškozené hračky, nádobí (nutno dobře a vhodně zabalit a zavázanou krabici ještě i označit), peřiny a polštáře, povlečení, deky, a hlavně oblečení pro děti i dospělé osoby, které by mělo být čisté, tj. vyprané nebo

vyčištěné, neboť nemají možnosti oblečení prát či čistit. Není problém, když je potřeba něco na ošacení opravit. Spolupracují s úřady práce a vytvářejí pracovní místa pro lidi, kteří jim pomáhají sbírky třídit dle druhu a velikosti ošacení, a další, kteří jsou schopni ošacení opravit. Tato „šatní banka“ pak může pružně reagovat na potřeby u nás, kdy sem posílají své potřebné klienty různé sociální instituce, nebo v zahraničí, při živelních pohromách a přírodních katastrofách. Jestliže nejde darovaná čistá věc opravit, zpracovávají tyto věci pro podniky, které je používají ve svých provozech, a příjmy od těchto podniků pomáhají v malé míře kryt potřeby tohoto zařízení, které je jinak závislé na příspěvcích od státu. Proto jsou vděční za příspěvek na dopravu od měst a obcí, kde skuteční vyhlášené sbírky, a také za každý sebemenší příspěvek od občanů, kteří si uvědomují, že s touto činností jsou spojeni i velké výdaje.

Diakonie Broumov všem lidem dobré vůle, kteří jim přinášejí na vybraná místa – kam patří i místo v Kopidlně – své „dary“, tj. věci výše jmenované, které sami nepotřebují, a přitom druhým mohou pomoci, velmi děkuje a věří, že i nadále zachováte tomuto sdružení svou přízeň, protože bez vašich darů by nemohla sama poskytovat dary dalším lidem, pro které jsou tím největším darem, který kdy v životě dostali, a na tomto daru jste se s jejich přispěním největší měrou podíleli vy bezejmenní dárci.

A teď už jistě víte, co jsem tím názvem tohoto příspěvku myslela. Mezi ty, kteří prožívají Štědrý den každý den, patříte i vy, kteří přinášíte to, co sice již sami nepotřebujete, ale tím, že tyto věci odevzdáte tam, kam patří, předáváte těm neznámým příjemcům „dar“ nevyčíslitelné hodnoty. Také já vám všem moc za vše děkuji. A jen taková maličkost na závěr, zda by nešlo donesené věci lépe zabalit do krabic či pytlů, převázat provázek a nebo přelepit lepící páskou, neboť vámi donesené věci zde ve skladu čekají nějaký čas, než jsou odvezeny do Broumova. A jestliže nejsou dostatečně zajištěny, přestože jsou vyprány či vyčištěny, dochází potom k jejich znečištění, neboť z igelitových tašek se často toto ošacení při přenášení ze skladu na auto vysype. Vzpomeňte si na to, až budete balit dárky pod stromček vašim blízkým. Sebemenší dárek, který byl předán a byl krásně zabalen a převázan stužkou, svědčí o tom, že jsme tento dárek vybírali s úmyslem udělat obdarovanému radost.

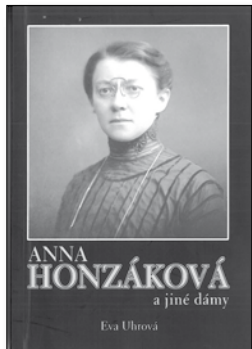
Radostné prožití vánočních svátků a v novém roce 2013 hodně zdraví, trochu štěstí a vrchovatě lásky mezi námi a budeme opět prožívat Štědrý den po celý rok každý den.

Miloslava Uzlová

Eva Uhrová: Anna Honzáková a jiné dámy

Na knižním trhu se objevuje titul Anna Honzáková a jiné dámy. Rodačka z Kopidlna, první lékařka promovaná na Univerzitě Karlově, založila v českých zemích novou ženskou profesi – stav lékařek. Studovala s překážkami a nebála se posměchu či varování některých rádbů odborníků, že na medicínu ženy svou mozkovou kapacitou a fyzickou silou nestačí. Jako první žena si také otevřela vlastní ordinaci a v oboru gynekologie a porodnictví si získala úctu tisíců pacientek. Přitom využívala i dalších krásných darů života. Ráda plavala a podnikala pěší túry v Alpách i doma, u své letní vilky v Dobříčovicích sázela zeleninu a pěstovala kytky a ovoce, stále žila obklopena neteřemi a synovci, praneteřmi a prasynovci. V její ordinaci se střídaly ženy v klobouku i v šátku, manželka ministra vedle dělnice. Pravá Matka matek. Angažovala se v ženských spolcích, zdravotní a osvětové výchově a obětavě postavila do života dvě děti v neoficiální péči.

Jedna z jejích mladších kolegyně o ní napsala: „Byla osobnost. Jako by neměla slabost či slabůstky, nikdo neslyšel o ní něco nepříznivého, vzbuzovala jen obdiv, úctu a naprostou důvěru... Byla vždy svá, nekompromisní... nemluvila

vůbec nikdy mnoho. Říci o ní, že byla dobrá, je málo, ona byla dokonalá. Ale tak nenuceně dokonalá, jak by jí to bylo Bohem dané, a to právě bylo tak pěkné. Nebylo na ní nic neupřímného, nic strojeného, nedávala najevo, že je lepší než druzí, a přece sama sebou převyšovala své okolí. Její vystupování bylo prosté, jak u nejjednodušší ženy, a přece bylo v něm skryto tolik noblesy, že se jí nevyrovnal člověk s nejrefinovanějším společenským vychováním...”

V knize jsou zahrnuty rovněž osudy její sestry Albíny, charismatické profesorky Minervy a rovněž rodačky z Kopidlna. Ze svých tříd vyslala do světa dvě generace prvorepublikové ženské elity, které na svou nezapomenutelnou učitelku vždycky vděčně vzpomínaly.

A konečně jsou v knížce krátce zastoupeny další dvě dámy. Marii Baborové-Čihákové, zooložce a vůbec první promované doktorce v Čechách, se podařilo aspoň okrajově skloubit domácnost a vědu, třebaže musela překonat rodnou tragédii. Anděle Kozákové, první české právničky, také nezbylo než se ke vzdělání proklesat trnitou cestou. V době mezi válkami pak usilovala o uplatnění právníček v praxi a sama se stala první notářkou doma i v Evropě.

„Život mě naučil hned od mládí jít rovnou kupředu a neohlížet se napravo ani nalevo po cizím mínění.“ Slova Anny Honzákové, první lékařky promované na Univerzitě Karlově, napovídají, že její cesta ke vzdělání a k uplatnění nebyla snadná. Rozhodla se pro gynekologii a porodnictví, stala se pravou Matkou matek. První ucelený, čtivý a dokumentární životopis. MUDr. A. Honzáková se věnovala také ženským spolkům, zdravotní a osvětové výchově a v neoficiální péči odchovávala dvě děti. Do knihy jsou zařazeny příběhy dalších tří žen. Z gymnazijních tříd Albíny Honzákové, charismatické profesorky Minervy, vyšly dvě generace ženské inteligence. Marie Baborová-Čiháková, první česká žena s doktorátem, i po sňatku částečně skloubila vědu s rodinou. Ani Anděle Kozáková, první česká právnička, neměla cestu k osamostatnění jednoduchou. Jejím pozdějším odchodem do exilu přišla česká společnost o významnou osobnost prvorepublikové ženské elity.

brožovaná kniha, 270 stran, 14 × 21 cm,

Knihu si můžete zapůjčit v knihovně v Kopidlně a v Mlýnci.

Koho budeme volit za prezidenta?

Nejčastější politická otázka těchto dní. Poprvé máme možnost volit svého prezidenta republiky přímou volbou. Bylo by dobře této možnosti využít. Chceme vám s volbou trochu pomoci. Obrátili jsme se na kandidáty s jednoduchou otázkou: *Proč bychom měli volit právě vás?* Věříme, že si názory kandidátů přečtete, vyberete si toho, který je vám svými názory nejbližší, a že mu v přímých volbách ve dnech 11. a 12. ledna 2013 dáte svůj hlas.

Jak na položenou otázku odpověděli kandidáti na prezidenta (v abecedním pořadí):

JIRÍ DIENSTBIER

Chci být účastníkem a moderátorem otevřené společenské diskuse. Hodlám impulzy z občanské společnosti zprostředkovávat vládě. Neházel bych jí klacky pod nohy. Ovšem kdyby se mi dostaly na stůl zákony tunelující duchodový systém, zavádějící nerovnost v přístupu k vysokoškolskému vzdělání nebo finančně upřednostňující jednu skupinu restituentů před druhou, vetoval bych je.

Jako prezident bych se aktivně účastnil jednání vlády o důležitých otázkách a zastával bych na nich roli opozice vůči hlouposti. Nechci být prezidentem úzké vrstvy investorů či lobbistů, chci být prezidentem občanů.

JAN FISCHER

Především bych se ze všech sil snažil o to, aby se do veřejného života vrátila slušnost, profesionalita a úcta k občanům. Hlava státu má kromě důležitých formálních kompetencí značný neformální vliv. Chci plně využít všech nepsaných možností, které má prezident, k tomu, aby se zastal občanů a jejich práv, bojoval s extremismem, vedl politiky

ke slušnému chování, podporoval vzdělání a rozvoj občanské společnosti.

TAŇA FISCHEROVÁ

Vím, jak těžko se lidem dnes žije. Vaše otázka mne spíše na komunální zastupitele, protože ti mohou něco dělat přímo pro konkrétní obec. Prezident je tady pro všechny občany a přímo pro Vás by těžko mohl něco konkrétního udělat. Nicméně... může se vyjadřovat k těžkému životu lidí, pojmenovávat věci pravým jménem a ukazovat na to, co u nás nefunguje. Tím nepřímo může pomáhat i lidem ve Vaší obci. Držím Vám palce a srdečně zdravím!

VLADIMÍR FRANZ

Moji kandidaturu vyvolalo několik jedinců, kteří si řekli, že se nesmíří se stavem kandidátky (na přelomu července a srpna), a hledalo řešení, až je našlo v mé osobě. Od té doby už nastupuje jen spousta práce a snad nevycerpateľného nadšení, které aspiraci na kandidaturu postupně proměňuje v reálnou kandidaturu. Nečekám na to, až někdo něco změní za nás. Nedočkali bychom se. Udělám první krok a věřím, že se postupně zdaří budovat něco, v co jsme na počátku ani nedoufali.

ZUZANA ROITHOVÁ

Prezident je nejvyšší politickou funkcí. Jako lékařka, manažerka, ministryně, senátorka a europoslankyně mám znalosti a podstatné politické zkušenosti – přitom v centru mého zájmu zůstala vždy starost o člověka. Budu vyžadovat dopadové studie vždy, když se zákony dotknou kvality života občanů a stabilních podmínek pro podnikání.

Hodlám společnost spojit, ne rozdělovat, nestrašit občany mýty či bezvýhodností, ale pravdivě argumentovat a ukazovat cestu. Mým politickým stylem je dialog, respekt k jiným názorům. Nebudu nadřazovat své osobní názory ani ideologická dogmata nad ústavní povinnosti a zájmy občanů s výhradou svědomí.

KAREL SCHWARZENBERG

Na položenou otázku neodpověděl.

PŘEMYSL SOBOTKA

Jsem v politice od listopadu 1989. Mé názory se nemění, jsem čitelný a jasný jak v osobním, tak v politickém životě. Neuhybám. To není přání nebo slib, to je moje politická realita i minulost.

Jsem zastáncem členství České republiky v EU a NATO, jsem zastáncem osobních svobod a také osobní zodpovědnosti.

Mám veřejnosti co nabídnout – šest let jsem byl předsedou Senátu, šestnáct let jsem senátorem. Mám dostatek lidských, morálních i profesních předpokladů se o funkci hlavy státu ucházet.

MILOŠ ZEMAN

Na položenou otázku neodpověděl.

Svoji odpověď nám doručili i další uchazeči o prezidentský post, někteří z nich se ale kandidatury později vzdali nebo je ministerstvo vnitra odmítlo zaregistrovat pro nesplnění podmínek. Jmenovitě na naši výzvu zareagovali Jana Bobošíková, Vladimír Dlouhý, Tomio Okamura, Petr Cibulka, Ladislav Ják, Karel Randák, Jan Šínágl, Josef Toman a Tomáš Vandas. (osu)

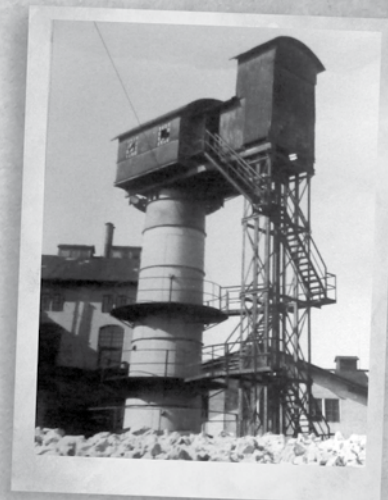
Tak se tehdy hospodařilo na polích kolem Kopidlna. Na snímku příprava půdy k pěstování řepy parním strojem s překlápěcím pluhem.

Vjezd do cukrovaru: hlavní brána s administrativní budovou a byty.

Vápenka, cukerný sklad (nízká budova), vpravo uhelná (zauhlovací) věž s komínem.

Stará vápenka před rekonstrukcí.

Pohled na skládku řepy.

Vykládání řepy sprchovacím zařízením ELFA.

Dopravník vylouhovaných řízků - vzadu pohled na vilu cukrovaru.

Album plné vzpomínek na odešlou slávu

Pamětníci vzpomínají na atmosféru města Kopidlno v těchto prosincových dnech, kdy vrcholila kampaň v místním cukrovaru. Vzduch po ránu již mrazivý, byl prosycen vůní uvařených řepných „řízků“, voda v Mrlině se kalila odplavovanými odpady z cukrovaru a omámila ryby v řece na několik kilometrů. Po celý den se ozývalo houkání úzkokolejné mašinky – drážky, která svážela úrodu řepy do kopidlenkého cukrovaru z širokého okolí. Připomeňme si jeho odešlou slávu několika fotografiemi z alba, které nám zapůjčil pan prof. Vladimír Číhal. Za spolupráce tehdejších a dosud žijících zaměstnanců Václava Hyšplera, Milana Tobíáše a Jaroslava Komárka je všechny stručně okomentoval. (osu)

Doprava řepy malodrážkou.

Mašinka č. 2 drážky na cestě k ELFĚ.

Václav Teslík, básník se selským rozumem

Básník Václav Teslík z nedalekých Kozojed nebude pravidelným čtenářům Kopidlenských listů zcela neznámým autorem. Před dvěma lety se na našich stránkách objevil poté, kdy přijal pozvání na besedu s frekventantkami dějepisného semináře kopidlenské školy v prostředí zámeckého parku. O Václavu Teslíkovi, který je civilním povoláním agronom a pracuje v zemědělském podniku Perseus v Běcharech, jeho tvorba prozrazuje, že jde o velmi niterného člověka, jenž se snaží pohlížet na svět se zachováním selského rozumu.

Vydal dvě sbírky poezie: *Trosečníci na ostrově Amen* (1999) a *Správněj kejl* (2001). Pro Kopidlenské listy poskytl stať, ve které se zamýšlí nad stavem současné společnosti, kterou ovlivňuje prudký rozvoj informačních technologií. Příměry přitom opět čerpá ze sobě blízkého oboru, zemědělství.

Václav Teslík, nar. 1965 v Jičíně, agronom, zemědělec. Říká: Mám rád sílu lidí, kteří tvoří. Bohužel – jich stále ubývá. Oni se nepříživují. Mám rád dělníky, učitele, lékaře, kněze, ... a lidi mnoha dalších slušných profesí, vlčí máky a proudící vodu potoků a řek. Nesnáším zarostlé škarpy a příkopy – jako by křičely: Není ti hanba!!

Selský rozum, IT a demokracie

IT – např. internet zprávy: Vyrobilo se málo biozrni pro chovy bioslepíc. Zemědělec dumá: Je to opravdový, skutečný problém? No, vlastně, když bude málo bioslepíc, pak bude i málo biovajec. Nojo, a to, když bude málo biovajec, se na mne třeba vůbec nedostane, pak nemůžu takový to biovejce ani sníst. A to kdybych takový biovejce sněd, tak by se ze mě vlastně stal biočlověk! A vůbec, život vlastně začíná od vajec. Takový biovejce, sakra...

Jak je nakonec vlastně takové zemědělství důležité! Když se třeba rok nic nevytěžuje, nevychová, nebude ani žádné biovejce. No, ono ale vlastně nebude v krátkém čase žádné vejce. – Když se nevyrobí za rok žádný počítač? Bude to také tak nepříjemné, snad i fatální? Když se nevydá žádná kniha? Nevyrobí za rok ani jeden automobil? Že je to absurdní? Že by to bylo absurdní? „**Bolo. A ako. A povedzte mi, Kefalín, čo vy si predstavujete pod takým slovom absurdný?**“ Není dnes ten náš svět zas poněkud absurdní, takovou měrou, že je opravdu absurdní. „**Aha! No jo. No jo, no, tak se mějte pěkně, pane majore.**“

Ani IT nevylomí selský rozum z pantů, jediné realitu života může někdy odsunout mimo selský rozum. Zemědělství dnes využívá silně GPS technologie, řízení strojů, přímé řízení strojů, nemá smysl popisovat známý běh a vývoj věcí. Selský rozum? Kdo si ho nezachová, nepomůže mu ani IT, ani GPS, GPS neumí řídit selský rozum, IT jej nesvedou samy o sobě ani šířit, množovat ho v kvalitě i kvantitě, tak jako věda, která se už trochu zadýchala v trysku optimismu, a jeho trubači se počali ztrácet v balastu svého refrénu.

IT dnes silně ovlivňuje vývoj lidské společnosti kladně, ta dynamika rozvoje např. medicíny. IT

dnes ovlivňuje, bohužel, silně i vývoj nejmenších, a je zřejmé, mnohdy silně záporně – kult násilí, touha se ho, prozatím dětsky, dětsky účastnit při stále „dokonalejších“ počítačových hrách, snadno IT dostupných, kult násilí a démonů v pohádkách přerůstá původní poetiku pohádkových sdělení. IT, nešťastně využívané, potlačily selský rozum pohádek v úsměvu četby.

Nastal chaos. Demokracie shnila. Tak jak shnije každý plod, to přece selský rozum ví, pokud není plod včas sněden, pokud nepřejdou živiny a minerály v biochemii těla, pokud vláknina neprovede očistu stěn příslušných částí trávicího ústrojí.

Neznáme demokracii? Nemáme ji zažitou v sobě, příliš lacino jsme ji získali. Spadla nám do klína. Spadly nám do klína její plody, jen co jsme se letmo dotkli větví, tak jako padají plody rané letní jabloně. Mnoho plodů popadalo na zem, sotva jsme ochutnali z větví, potlučené plody jsme směle vyhodili, vysypali do cesty, už nejsme zemědělci, neznáme kompost, nemáme na něj ani místo, ale máme popelnice, mnoho plodů shnilo i se svými semeny. Škoda. Škoda, že její sorta nebyla pozdní, že jsme nemuseli čekat, až plody vyzrají, a zatím po dobu růstu a zrání nebudovali, nestavěli vhodný klimatizovaný sklad, aby nám plody vydržely co nejdéle, až do léta, škoda, že jsme se tak málo učili.

Škoda. Škoda, že nám uniklo, že teď je to na nás. Avšak co? – Sázet, okopávat, roubovat... proč stále vyčítáme těm, kteří si to za nás oddělili. Jsme opravdu takoví hrdinové? Hrdinové opravdu jenom v plenkách dětství, kteří ještě neodrostli nepochopí, že když odrostou, je čas, čas vzít rýč, vyryt a vsadit, a pak, když přijde čas, pak sklízet, a vyrůst v hrdinu dospěle, nikoli dětsky zralého.

– A je to práce, tudíž i pot a prach, není to IT, ale je to rozumné, tak nějak selsky rozumné.

Stojím na kopci, na poli s výhledem do krajiny a vidím, vidím dvě lži. Lež reálně socialistickou, ta nešťastně narovnaná koryta potoků, a lži jiné.

Dívám se do dálky, až za obzor a vidím, vidím lež, lež globálně kapitalistickou – na nejlepší půdě, na nejlepší půdě vyrostly řetězce skladů, vidím tato strašlivá, ničím neomluvitelná barbarství. Stojím na kopci, daleko od vesnice, daleko od lidí, a přesto k mému sluchu doléhají, doléhají hrubosti, hrubosti nadávek zdivočelých hlasů, zdivočelých časů. Když člověk zdivočí, nemyslí – jenom si myslí. Často si o sobě myslí. Kolikrát jsem již zdivočel? Tolikrát jsem se za sebe styděl!

Naše prostředky jsou dnes skutečně velkolepé. I naše lži jsou dnes skutečně velkolepé. Nevím jenom, zdali i naše srdce jsou velkolepá. Jistě, že jsou i srdce velkolepá, ale ten hluk vše objímající od země až po nebe, ten hluk vše přehluší. – Nevím jenom, zdali i náš rozum je velkolepý.

Nejsem si jistý, zdali přece jenom není nad ten rozum selský. Nevím, nejsem si jistý, zdali už přece jenom nejsem příliš Bio a IT člověk, se skutečnou reálnou a globální závislostí. Či jsem nakonec jenom – opravdu malý čecháček, s malým č, kterému shnilo jablko, a teď jenom dětsky a vztekle dupe, a rve panu Někdo vztekle svými dětskýma rukama jeho pozdní jablko z dlani. Ale pan Někdo mu nesl jablko přece sám a chtěl mu je dát! A nyní jenom vyděšeně hledí a neví, zdali ho vztekle nevyhodím, protože jsem stále ještě nedospěl.

Snad alespoň něco tuším, alespoň... že tyto řádky si Bio a IT lidé opět převedou do své Bio a IT řeči, které je dnes selský rozum často vydán napospas. Vašek Teslík, březen 2012

Vladimír Turek – chalupář v Běcharech, rodák z Kopidlna

Když jsem byl osloven redakční radou Kopidlenkých listů, abych o sobě do tohoto čtvrtletníku něco napsal, byl jsem touto poctou velmi překvapen a pak trochu zmaten. Jak takové psaní o sobě uchopit, protože jak se říká – „samochvála smrdí“? Nakonec jsem se rozhodl článek napsat jako vzpomínku na Kopidlnu 50. let 20. století, kdy jsem tam jezdil na prázdniny.

Narodil jsem se v Kopidlně v srpnu r. 1944, v čp. 311 v Jičínské ulici. Ačkoliv rodiče bydleli v Praze, maminka vždy jezdila porodit svého potomka ke svým rodičům v Kopidlně. Tenkrát se ještě běžně rodilo doma, a ne v porodnicích. Můj rod ze strany maminky pochází z rodu Vavřínů – obchod s textilem, který býval v Jičínské ulici, vedle řeznictví pana Špíglu. Ze strany tatínka to byl zase rod Turků, kteří bydleli taktéž v Jičínské ulici, naproti pohřební službě – firma Tuček. Taktéž moji dva starší bratři se narodili v Kopidlně. Mladší už v porodnici v Praze – Krči. Maminka chtěla stále holčičku, ale když se narodil čtvrtý kluk, už to dále nechtěla zkoušet. Tatínek měl tři sourozence: Marie byla učitelkou v Klášteře – Hradiště nad Jizerou – a zemřela ve 24 letech na tuberkulózu. František padl v I. svět válce ve Slovinsku na řece Soči v r. 1915 (jeho jméno je uvedeno na desce padlých na náměstí v Kopidlně u zámecké zdi). Z rodu Turků byl v Kopidlně asi nejslavnější tatínkův bratr Jan Turek, který pracoval na dráze v Nymburce a pak dlouhou dobu jako noční hlídač v cukrovaru. Byl velmi společenský, hrál na klarinet a v mnoha rolích v místním ochotnickém spolku v Kopidlně. V r. 1981 Jan Turek umírá a tím zaniká i rod Turků v Kopidlně.

Z rodu Vavřínů byli snad všichni slavní. Dědeček Josef Vavřina se přistěhoval do Kopidlna kolem r. 1910 od Nechanic a v Kopidlně si našel manželku Josefu Novotnou, moji babičku. Byl znám jako obchodník s textilem, vždy velmi uctivý ke svým zákazníkům. Ale místní ho znali také jako milovníka mariáše, který chodil hrát pravidelně navečer do hospody na Radnici. Hrající společnost to byla velmi ceněná, složená ze starších pánů. Já si z těch 50. let minulého století pamatuji zvláště MUDr. Baudyš, řezníka pana Špíglu, lékárníka pana Vaňka. Víím, že když jsem byl poslán babičkou na Radnici pro dědu, aby už šel konečně domů, říkal: „Mlč a dívej se! Třeba se ti to jednou v životě bude hodit.“ Bohužel jsem se ten mariáš nikdy pořádně nenaučil, i když by se mi to později jako zedníkovi na stavbě bývalo hodilo.

Syn J. Vavřiny – maminky bratr a můj strýc – Josef Vavřina se vyučil rovněž v oboru textilu a byl pokračovatelem rodu i textilního obchodu v Kopidlně. Daleko více než prodávat v obchodě jej to táhlo k divadlu. A v době, kdy byl největší rozkvět divadelního ochotnického spolku v Kopidlně, režimově zde řadu her a často i hrál jako herec. Kromě toho byl hokejistou za mužstvo Kopidlna a rovněž vášnivým mariášníkem, ještě více než děda. Ale to už tu byla zase jiná parta, dalo by se říci pokračovatelů rodů, se kterými hrával kdysi děda. Jeho manželka – Libuše Vavřinová, roz. Kořínková – byla velmi známa v Kopidlně jako učitelka hry na klavír a korepetitorka pro divadelní ochotníky. Všechna hudební vystoupení s herci pokaždé obětavě nazkoušela. Oba byli velmi nadšenými příslušníky kopidlenkého Sokola, jezdili na tábory do Ledců a byli i účastníky – cvičenci za Kopidlnu – na vespo-

kolském sletu v Praze v r. 1948. Pan Kořínek měl v Kopidlně cukrárnu, kam jsme chodili každou neděli na výbornou zmrzlinu.

A poslední Josef z rodu Vavřínů, vnuk mého dědy, dosud žijící v Kopidlně, je rovněž nositelem rodinného divadelního nadání. Hraje již dlouho v Závěsném divadle v Jičíně, ale byl i pokračovatelem tradice obchodu s textilem v Kopidlně. Po r. 1953 textilní obchod převzala Jednota, která jej provozovala až do r. 1990. Protože se i třetí Josef z rodu vyučil obchodníkem v oboru textilu, převzal v r. 1990 zdejší obchod a provozoval jej až do r. 1998, kdy po nešťastném vyloupení obchodu jej musel uzavřít. Ale pokračoval s prodejem textilu až do r. 2011 v obchodě v Jičíně. Na 90 let tak trvala tradice textilního obchodu Vavřina v Kopidlně, ale více jak sto let trvá rod Vavřínů, bohužel ale asi vymře po meči.

Ještě si dovoluji zmínit, jak v rodu Vavřínů hrálo roli jméno Josef. Dědeček byl Josef, babička byla Josefa, jeho syn byl Josef, vnuk je Josef, mne pomáhala v Kopidlně na svět porodní asistentka Josefa Popelková. V kopidlenkém kostele mne křtil P. Josef Bradáč a za kmotry mi byli oba Josefové Vavřinové, přesto jsem dostal jméno Vladimír Václav. Bylo to na přání dědečka z tatínkovy strany, který mně chtěl jít za kmotra, ale pro vysoký věk (95 let) by mne už prý neudržel u křtitelnice v náručí.

Do Kopidlna jsem pravidelně jezdil k babičce na prázdniny od r. 1950 do r. 1956. Musím přiznat, že se mi sem nikdy nechtělo. Když se rodiče v Kopidlně v r. 1933 vzali, tatínek měl již zaměstnání v pojišťovně v Praze. Tenkrát na okraji Prahy koupil dům s velkou zahradou a zde jsme se mohli vyřádit a běhat i venku, protože kolem byly louky, pole i les.

V Kopidlně jsem musel poslouchat babičku. Ta byla vůdčí osobností domácnosti a právě ona mne nechtěla nikam pouštět bez doprovodu dospělých. Říkala: „Máma mi tě svěřila do opatrování a já tě musím zase v pořádku vrátit.“ A tak jako malý jsem se motal kolem dědy v obchodě, pravidelně chodil s dědou s konvemi pro vodu na náměstí, jak se říkalo „k čičanu“ (vodovodní řad k domům tehdy vůbec nebyl). Navečer jsem chodil s babičkou na hřbitov zalévat hroby. Poz-

ději, když už jsem byl trochu starší, tak jsem chodil s dědou na houby do „Vrseckých“ lesů nebo do „Habrovníku“. Nebo jsem strýce Jana Turka doprovázel do cukrovaru, když šel večer na službu. Odtud jsem pak šel na nádraží vyhlížet vlaky. To ještě jezdily parní lokomotivy a večer v 18.30 hodin přijížděl vlak od Jičína, po něm od Prahy a já vyhlížel, jestli už si někdo z rodičů pro mne nejede, aby mne odvezl domů. Což se samozřejmě nestávalo, a tak když odjel poslední navazující vlak „Bakovačka“, šel jsem smutně zpět k babičce. Tenkrát se ještě dalo jít kolem cukrovaru Smutnou uličkou. Přes Leštinu vedla lávka ze dvou klad spojených kramlemi, kterou jsem přecházel vždy s respektem, protože zde bylo zábradlí jen na jedné straně z nataženého drátu a celá lávka se značně houpala. Tenkrát se ještě psalo „Kopidlnu nad Leštinou“, až pak později se začalo říkat i nad Kopidlnem říčce Mrlina.

O prázdninách při pěkném počasí jsme se chodili koupat na zámecký rybník. Na stráni na hrázi hned za radnicí při stavidle bylo vždy nejvíce plno. Byly zde i kamenné schůdky do vody, takže přístup do vody byl bez problémů. Strýc Josef, jako sportovec, který naučil na rybníce plavat mé starší bratry, se rozhodl, že tak bude i se mnou. Bohužel mé nadání naučit se plavat bylo proti, a i když používal bidlo s popruhem a úvazem kolem mého pasu a stál na stavidle, snaže mne uvázaného bidlem udržet nad vodou, k pobavení všech přítomných se mu to nikdy nepovedlo. Naučil jsem se plavat až sám, někdy v 16 letech.

Když jsem se začal v r. 1958 učit zedníkem (protože jsem chodil v Praze do kostela ministrovat, a na školu jsem proto nemohl), do Kopidlna jsem jezdil jen za dědou a babičkou o prázdninách, vždy jen na pár dní. Po úmrtí dědy v r. 1965 jsem sem jezdil už jen na Dušičky na hroby. Právě návštěvy kopidlenkého hřbitova s babičkou v těch minulých letech mi daly poznat, kdo byl kdo z Kopidlenkých, kteří leží na zdejších hřbitově. Babička, a později i maminka, mi o všech těch rodech ze vzpomínkami vyprávěly. A i dnes,

pokračování ze strany 26

když se projdu po tomto hřbitově, zastavím se u známých hrobů a jména na náhrobcích mi vybaví vzpomínky na ty, které jsem kdysi znal z návštěvy dědova obchodu nebo jsem k nim chodil na nákupy.

Po vyučení a při zaměstnání ve stavebnictví jsem vystudoval vysokou školu – fakultu stavební. Jak jsem se dostal zpět do blízkosti Kopidlna? Při bydlení v paneláku jsem si připadal jako v kleci, a tak jsem se začal rozhlížet po nějaké chalupě. Když jsem našel v inzerátu, že se nabízí k prodeji usedlost v Běcharech, nedaleko Kopidlna, řekl jsem si, že mám možnost vrátit se do míst, kde jsem se narodil. A tak od r. 1986 jsem chalupářem v Běcharech. Do Kopidlna jsem zpočátku jezdil z Běchar na kole jen nakupovat, ale postupně od r. 1988 jsem začal zaskakovat za zdejšího varhaníka pana Josefa Kosinu z Vrčců. Nejříve v Běcharech a v Drahorazi, pak i v Kopidlně. Po jeho smrti po r. 2000 mi zdejší hraní na varhany už zůstalo, protože nikdo jiný se k tomu nenašel.

A jak jsem přišel ke hře na varhany? Když jsem jako dítě v Praze v kostele na Lhotce ministroval, tak často na večerní mši nepřišel hrát žádný varhaník a pan farář musel zpívat s lidmi bez hudebního doprovodu. Jednou se rozhodl, že když se učím hrát na klavír, tak varhany mají také klávesy, a bude to tedy podobné. Samozřejmě že to tak snadné nebylo. Místní varhaník mne ale zavedl do tajů hraní na tomto nástroji, a tak jsem od svých 12 let začal hrát. Vše další bylo na mně. Nemám žádnou konzervatoř a mohu říci, že jsem samouk. Žádný koncertní mistr nejsem, ani už ze mne docela jistě nebude. Ale aby lidé odcházeli z kostelů, kde hraji (Kopidlna, Běchary, Chroustov, Slatiny, Vys. Veselí, Velesice, Údrnice, Osenice a také můj pražský mateřský kostel), spokojeni s tím, že si dobře zazpívali za doprovodu varhan, to se mi snad daří.

A tak do svého rodného Kopidlna nejezdím jen hrát do kostela, ale rád se zde účastním významných akcí, které zde probíhají. Zejména Kopidlenských slavností, kde obdivuji vystavené a pečlivě vedené kroniky pana Suchoradského z Mlýnce, obdivuji nadšení paní prof. Pluhařové, která se snaží v rámci kroužku dějin a historie Kopidlna probudit v žácích hrdost na své město, na jeho památky, a to i v těch málo si všimáných detailech (ploty, domovní okna, vstupní portály apod.). Je velká škoda, že byl zbourán historický myln. Který stával pod mostem přes Mrlinu v Jičínské ulici. U jeho velkého dřevěného mlýnského kola jsem jako malý vždy stával a čekal, jestli se kolo pohne. Dnes by to byla velká turistická atrakce, daleko větší než Bučický mlýn. Které město by se mohlo pochlubit tím, že v jeho středu stojí vodní mlýn. Ale minulost už vrátit nejde.

Obdivuji také organizátory Kopidlenského kvítu, učitele i žáky, kteří po celých 19 let (žádný z ročníků jsem v návštěvě nevynechal) vyzdobí zámek a akcemi na kvítu přivedou do města na tisíce lidí. Tak jej nejlépe prezentují co nejširší veřejnosti v celé naší zemi a prostřednictvím žáků školy i daleko za hranicemi. Je i mnoho drobných věcí, které právě díky článkům v Kopidlenských listech, nebo v Jičínském deníku, mohou místní i okolní oslovit. V dnešní době, plné zmatků a nepravostí, jsou i události, které jsou třeba v historii a kultuře zajímavé, člověka nejvíce potěší. A o těch i v co nejširším okolí (pokud se jich zúčastním) proto tak rád píši.

Vladimír Turek

Kauza hazardu v Kopidlně: není automat jako automat

V minulém čísle KL informuje ve svých informacích o práci městského úřadu místostarosta Václav Šimůnek o dvou nezdařených pokusech zastupitelstva omezit provoz herních automatů v Kopidlně. Na stejné téma, na své titulní straně, psal dne 13. listopadu i Jičínský deník. Nechci řešit, proč zastupitelé po dvakrát o pouhý jeden hlas omezení automatů v Kopidlně odmítli. Ani na jednom jednání jsem nebyl přítomen a zprostředkované informace mi k nějakému jednoznačnému závěru nestačí. Raději se pokusím o jiný pohled na problematiku, která se svými dopady nepříznivě podepisuje na životě mnoha rodin v našem městě.

Aniž bych chtěl sám sebe v tomto směru vnášet, přiznám se, že jsem si hru s automatem v životě nikdy nezkusil. Hazard mě nelákal, ani ten „neškodný“, reprezentovaný různými loteriemi a sportovním sázením. Zasluhu na tom má můj profesor matematiky Sovák z hradecké SVVŠ. Při výuce statistických počtů nám ukázal, kolik bychom museli vsadit tiketů tehdejšího „hazardu“ – SPORTKY –, abychom měli jistotu, že uhradíme všech 7 vylosovaných čísel a vyhrájeme první pořadí. Podle matematického počtu pravděpodobnosti bychom museli obsadit všechny možné kombinace čísel, které mohou být taženy. Tak bychom sice s jistotou vyhráli 1. pořadí, a vyhráli tím tedy nejvyšší výhru 40 000 Kč. Ale i kdybychom vyhráli všechny další ceny z dalších kombinací, přesto bychom nutně prodělali 50 % toho, co jsme vsadili. Právě tolik se totiž tehdy z prosázených peněz přesunovalo na podporu sportu a provoz podniku. Abychom si jeho teorii ověřili a sami viděli, že ztráta 50 % vložených peněz funguje i na menší počet vsazených tiketů, doporučil nám vytvořit si na blížící se prázdniny rozpis stovky tiketů na 8 losování. Po tu dobu jsme měli sledovat vsazené a vyhrané peníze. Poctivě jsem úkol celé prázdniny plnil a skutečně se na straně výher dostal sotva na 50 % fiktivně vložených peněz. To mě vedlo k závěru, že takové sázení nemá smysl a spoléhat na štěstí ve hře je pouhá chiméra.

Nevím, zda se dnes na gymnáziích statistika ještě učí. Pokud ano, bylo by dobré studentům podobnou početní úlohu zopakovat. Už proto, že dnes mají lidé u nás k hazardu mnohonásobně větší příležitost, než tomu bylo v letech mého mládí. Přesto se bojím, že by to dnes na mladé lidi stejně valného účinku nemělo. Cíleně zaměřená masivní reklama dokáže oblbout i soudného člověka, takže matematické zákony dnes nemají svoji sílu a přesvědčivost, jako měly tenkrát. Na hráče nejvíce zapůsobí zpráva, že ten či onen vyhrál v nějaké hře velkou sumu peněz. A proč bych to přístě nemohl být třeba i já? A tak to zkouší znovu a znovu, až hazardu totálně propadnou. I já znám pár lidí, na které se usmálo štěstí a hodně vyhráli. Zajímavé je, že to většinou byli ti, kteří nějaké větší peníze vůbec nepotřebovali. S výhrou si také rychle věděli rady. Opojení úspěchem vyhrané peníze rychle v dalších pokusech o nové štěstí zase prohráli.

Abych svoji úvahu trochu odlehčil a odvedl pozornost jiným směrem, tak uvedu příklad zcela jiného automatu. Přece nejsou jen herní, ale také nápojové automaty. Jeden takový máme v čekárně opraveného kopidlenského nádraží. Nabízí slušnou nabídku nápojů, za rozumnou cenu. Nedávno jsem se tam náhodou sešel s panem Koťátkem z Jaroměře, který zmíněný automat firmy AUTIC spravuje. Vedli jsme spolu zajímavou řeč, ze které vyjímám.

Na trati z Nymburka do Jičína je jediným takovým automatem. Přístroj jsem viděl otevřený a obdivoval jeho vnitřní vybavení. Poměrně zajímavá elektronika, čisté prostředí, a co mne nejvíce zaujalo, to byly sloupky kovových mincí všech hodnot. Pracovník mi vysvětlil, jak to celé funguje a co při údržbě, kterou dělá nejméně jednou za týden, musí provést. Přitom mě informoval, že v Kopidlně se nejvíce prodává tekutá čokoláda. Prodává se až 70 porcí za týden. Ale na odbyt jde i káva všeho druhu a vůně. Nejméně si zákazníci volí čaj. Automat v Kopidlně je pro firmu rentabilní a je zajímavé, že má větší obrát než ten, který je umístěn v hale jičínského nádraží.

Nápojové přístroje jsou vcelku spolehlivé, a pokud něco nefunguje, pak je vina nejčastěji na samotných zákaznících, kteří se snaží automat ošálit tím, že do něj vkládají falešné mince. Aby po zablokování následující zákazník nepřišel o své peníze, poradil mi pan Koťátko tento postup. Nevhazovat do automatu hned ty největší mince (50 a 20 Kč), ale raději začít od těch drobnějších (1, 2 Kč). A po jejich vhození si ověřit, zda automat mince bere, což je vidět nahoře na displeji. Když je automat bere, tak teprve vhodit mince vyšší hodnoty. V Kopidlně platí dohoda s personálem nádraží, že při poruše a po opravě automatu vhozené a nevyužité peníze zákazníkům vracejí.

Uvedená zkušenost ukazuje, že ne všechny automaty je třeba zatracovat, natož zakazovat. Dokonce si myslím, že i ty herní, mají-li svá pravidla daná místními zvyklostmi a užívají-li je rozumní hráči, k životu a jeho pestré podobě patří. (osu)

Muzejník a archivář Kopidlno

Jaroslav Hammerbauer

Starý pán statné postavy s vlídnou tváří, oživenou lehkým úsměvem, s nezbytnou kytičkou v klopě. Tak si v paměti vybavujeme osobnost pana Jaroslava Hammerbauera z doby podzimu jeho činorodého života. Tak jsme ho často vídali zvolna kráčejícího z jeho bytu na rohu ulic Bědy Křídla a Tomáše Svobody a mířícího do městského muzea ve staré škole. Kolikrát nás s nevšední ochotou a zápallem seznamoval s historií, osobnostmi a památkami Kopidlno.

Ač nebyl zdejší rodák, šel se s naším městečkem a práci pro ně věnoval dlouhá léta svého působení.

Jaroslav Hammerbauer se narodil 5. května 1884 v Mělníku. Tam také v letech 1898–1900 jako zednický učeň absolvoval všeobecnou průmyslovou školu pokračovací. Za první světové války byl na ruské frontě zajat. Po návratu ze zajetí posléze zakotvil v Kopidlně, kde byl v letech 1922–1944 zaměstnán jako traťmistr ČSD. Jeho úkolem bylo udržovat v bezvadném stavu vymezené úseky železniční trati ze stanice Kopidlno ve směrech na Nymburk, Jičín a Bakov nad Jizerou.

O jeho působení ve funkci traťmistra nám ve svých vzpomínkách podává svědectví pan František Vacek, jehož otec byl v té době železničním zaměstnancem. Pan Vacek vzpomíná, že s otcem často vídali pana Hammerbauera na drezině vykonávat kontrolu svěřeného traťového obvodu. Podle zjištěného stavu plánoval opravy a řídil práci traťové čtyři při údržbě kolejového svršku. Měl na starosti i práci hradlařů a hlídačů ve strážních domcích, kteří při průjezdu vlaků spouštěli závory. Jejich povinností bylo též kontrolovat stav trati a dotahovat šrouby. Na odpovědném výkonu jejich služeb závisela bezpečnost železniční i silniční dopravy. Mimořádné nároky na ně byly kladeny v letech druhé světové války, kdy zvláště trať Nymburk–Jičín byla využívána vojenskými transporty. Ty kvůli utajení nebyly hlášeny předem nebo byly avizovány na poslední chvíli. Vojenské vlaky s municí a vojenskou technikou měly nárok na přednostní průjezd a odbavení. Když za těchto okolností zcela výjimečně došlo k tomu, že vojenská souprava projela bez spuštěných závor, nastala nebezpečná situace. Přísné stížení pro porušení dopravních předpisů musel řešit p. Hammerbauer. K jeho cti nutno říci, že i v této těžké době měl odvalu zastat se zaměstnanců, za něž nesl odpovědnost, a případ vyřídil tak, že čeští zaměstnanci nebyli tvrdě postiženi.

Pan Vacek připomíná také další událost, při níž hrál úlohu p. Hammerbauer. Když v r. 1938 obsazovala armáda nacistického Německa naše pohraničí, byli odtud vyhoštěni i čeští železničáři. Traťmistr Hammerbauer poskytl ve svém obvodu několika z nich zaměstnání a pomohl i obstarat ubytování pro jejich rodiny.

Pro osobnost Jaroslava Hammerbauera byla příznačná neobvyklá šíře zájmů. A právě tak charakteristické bylo, že veškerou zájmovou činnost konal obětavě, se zápallem a se snahou o solidní odbornou úroveň. Důkladně se obíral archeologií (byl i jednatelem Státního archeologického ústavu pro okres Jičín), numismatikou, regionální historií a péčí o památky. Byl uznávaným sběratelem starožitností, mincí a archiválií na Jičínsku a Mělníku.¹⁾

Všechny tyto aktivity rozvíjel v souvislosti s funkcí správce Městského vlastivědného muzea v Kopidlně, kterou vykonával téměř čtvrt století (od r. 1935 do r. 1959). Muzeum bylo jeho láskou a chloubou, jemu věnoval tisíce hodin nezištné práce.

Městské vlastivědné muzeum v Kopidlně vzniklo díky obětavému úsilí skupiny nadšenců, mezi nimiž nechyběl ani pan Hammerbauer. V květnu 1934 došlo k ustavení muzejní komise, na jejíž návrh městská rada schválila zřízení muzea. Město pro jeho potřeby přislíbilo místnost bývalé knihovny. K slavnostnímu otevření došlo 28. června 1935. Veřejnost přijala muzeum příznivě a za její podpory a rovněž díky horlivé sběratelské práci p. Hammerbauera se muzejní sbírky rozrůstaly. Proto město dalo upravit pro muzeum prostory ve staré škole. Po okupaci vynucené přestávce v činnosti bylo muzeum znovu otevřeno v r. 1947 a ve staré škole již zůstalo až do zániku v r. 1998.

Za správy p. Hammerbauera městské muzeum nashromáždilo velké množství předmětů nejen místního, ale obecnějšího významu. Chovalo samozřejmě především cenné památky na významné osobnosti Kopidlno, zejména na vlasteneckého kněze, historika a pedagoga, děkana F. A. Vacka, zasloužilého učitele, hudebního skladatele F. M. Hilmaru a další, dokumenty k historii města (mimo jiné i účet za výdaje při popravě nekatolíka Tomáše Svobody, známého z Jiráskova Temna, v r. 1728), archeologické nálezy z kopidlenkého okolí, ukázky folkloru, nářadí, zbraně, sbírku obrazů, obsáhlou knihovnu a jiné.²⁾

Inventář muzea se obohacoval jednak o výsledky Hammerbauerova archeologického, numismatického a dalších výzkumů, ale i o nahodilé nálezy a o dary občanů a institucí. Pan Vacek např. vzpomíná, že počátkem druhé světové války při hluboké orbě jetelového pole nad fotbalovým hřištěm pluh lokomobily zámeckého panství vyorál jakési nádoby, či spíše střepy. Strojník p. Soukup ihned přivolal p. Hammerbauera. Ten nález vyzvedl a po odborném očištění určil jako památku na nejstarší osídlení našeho kraje v 8.–10. století. Týž pamětník uvádí, že při výkopových pracích na jejich vlastní zahradě objevily děti starou sečnou zbraň.

„To může být šavle pruského vojáka z prusko-rakouských válek, někdy z doby Marie

Terezie. Nález řádně očištíme a vystavíme v muzeu. Zítra, v neděli, je muzeum otevřené – přijďte se podívat,“ ocenil jejich počin pan Hammerbauer. Podobnou zkušenost má i pan M. Vystrčil. Takových nálezů, k nimž docházelo nejčastěji při zemědělských nebo stavebních pracích, byla celá řada.

V polovině třicátých let přinesl podrobný soupis nálezů článek „Kopidlno a jeho okolí v pravěku“, otištěný v publikaci „Krásy Českého ráje. Kopidlno“. V něm jsou uvedena naleziště v místě dnešního nádraží, u lesa Habrovníku, mezi Drahorazí a Bartoušovem, u Mlýnce, v okolí Slavhostic, Češova, Běchar, Zlivi, Dětenic a Osenic. Následují památky slovanského osídlení z Drahorazí, Psenic, Běchar a konečně známé Češovské valy. Výčet a popis nalezených předmětů, použitá odborná terminologie a historické zařazení nálezů prozrazují, že článek psal zkušený archeolog.³⁾

Můžeme předpokládat, že se na řadě těchto objevů určitým způsobem (aspoň při jejich vyhodnocování a záchraně) podílel p. Hammerbauer.

Pan Hammerbauer sám v propagačním článku „Kopidlno“ v publikaci „Čechy krásné. Okresy Jičín, Mnichovo Hradiště, Mladá Boleslav“, vydané patrně r. 1947, uvádí, že u Libáně odhalil pozůstatky osídlení z mladší doby kamenné a zjistil množství střepového materiálu keramiky s volutovou výzdobou. V témž článku podrobně a velmi sugestivně popsal, jak prozkoumal řadu hrobů popravených v Kopidlně na popravišti (bývalo v prostoru mezi dřevařským podnikem a domem s pamětní deskou T. Svobody ve stejnojmenné ulici).

Z územního plánu Dětenic se dovídáme, že tam p. Hammerbauer v listopadu 1942 prováděl následný výkop na poli p. Máslíka a objevil porušený kostrový hrob, broušený sekeromlat, výrobky štípané industrie, kostěnou záponu a jehlici.

Významnou součást nálezů tvořily mince. Na nejzávažnější upozornil p. Hammerbauer v článku „O významu mince ve sběratelství“ v publikaci „Z minulosti Kopidlno a okolí“ z r. 1941. Šlo o zlaté keltské mince, zvané duhovky, nalezené v Kopidlně. Dále o nález římských mincí u Zlivi, Bartoušova a Jičíněvsi. Uvedený článek je zajímavý i tím, že případným nálezům poskytuje poučení, jak s nalezenými starými mincemi zacházet. Vyzývá též, aby tyto mince nabídli muzeu.

V kopidlenském muzeu se zachoval i vzácný dokument, vztahující se k problematice numismatiky. Jaroslav Hammerbauer o něm referoval v „Numismatických listech“ č. 1 – 2/1954 v článku „Neznámý dopis Josefa Dobrovského“.

pokračování ze strany 28

Získané předměty správce muzea vystavoval trvale nebo při tematicky zaměřených výstavkách. Největší ohlas patrně měla výstavka o díle F. M. Hilmara, otevřená o pouti 26. července 1953. Při této příležitosti vydal J. Hammerbauer brožurku „Výstavka památek na F. M. Hilmara, skladatele první tištěné polky“. Z ní si můžeme učinit úplnější představu nejen o vystavených předmětech, ale také o autorových schopnostech věrně, moudře a zároveň poutavě vyličit životní příběh kopidlenského učitele a skladatele.

Pamětníci se shodují, že J. Hammerbauer svou ochotou, znalostí i zajímavým výkladem dovedl návštěvníky muzea plně upoutat. Pan Vacek vzpomíná: „Pan Hammerbauer uměl nás zaujmout svým výkladem a znalostí tak, že jsme byli na naše muzeum hrdi a vždy ... je rádi navštěvovali.“ A připomíná památný výrok p. J. Hammerbauera: „Muzeum je duší a pamětí města.“

Již jsme upozornili na některé Hammerbauerovy odborné práce. Nesmíme opomenout ani velmi obsažný článek „60 let od otevření české obchodní dráhy“, důležitý pro historii Kopidlna, a „Větou o památných sochách v Kopidlně“, významný pro péči o kulturní památky (oba články byly uveřejněny v publikaci „Z minulosti Kopidlna a okolí“ z r. 1941).

Pan Hammerbauer byl dobrý kreslíř. Kromě odborných kreseb a náčrtů vytvořil i řádku obrazů, s nimiž se dodnes setkáme v kopidlenských domácnostech. Zachycoval v nich často zajímavé partie Kopidlna. Maloval ale i zátiší a ojedinele akty. Pan V. Hyšpler vzpomíná, že p. Hammerbauer maloval také dekorace místním divadelním ochotníkům. V městské kronice je zaznamenáno, že na výstavě kopidlenských malířů-amatérů, kterou 30. 4. 1978 v muzeu zahajoval představitel města p. Jaroslav Svoboda, byly vedle prací V. Wágnera, F. Hubálovského a Viléma Kostky vystavovány i obrazy J. Hammerbauera.

Jaroslav Hammerbauer v letech 1952–1959 svědomitě vykonával i odpovědný úkol měst-

ského archiváře. Plodný život p. Jaroslava Hammerbauera se uzavřel 6. listopadu 1959 v Kopidlně. Pohřeb žehem se konal 11. 11. 1959 v krematoriu v Nymburce. Urna s popelem byla do poloviny 80. let 20. stol. uložena na kopidlenském hřbitově.

PhDr. Karel Štefek

Vzpomínal JUDr. František Vacek. Za pomoc při shromažďování informací děkuji Mgr. K. Štefkovi a p. Miroslavu Vystrčilovi.

Poznámky:

1. Měl i pozoruhodnou vzorně utříděnou sbírku autogramů významných osobností, kterou se mi při jedné soukromé návštěvě v r. 1952 pochlubil.
2. MgA. Josef Lédl v článku „Kopidlenský exemplář Pražské bible“ uvádí, že v r. 2005 objevil v jičínském muzeu při inventarizaci knih kopidlenského muzea vzácný exemplář Pražské bible.
3. Článek je podepsán šifrou J. H. Úroveň textu i další okolnosti nasvědčují tomu, že pisatelem byl pravděpodobně Jaroslav Hammerbauer. Tuto domněnku podporuje i skutečnost, že v téže publikaci je pod šifrou J. H. otisk článek o hodinářích Janu Prokešovi, obývajícím domek po F. Hilmarovi. Od pamětníků víme, že p. Hammerbauer udržoval s Prokešovou rodinou přátelské styky.

Český červený kříž v Kopidlně v roce 2012

Hned na počátku roku jsme se museli vyrovnat se smutnou skutečností, když zemřela naše předsedkyně, paní Eva Žižková. Rozloučili jsme se s ní naposledy 11. ledna. Až do řádných voleb, které se budou konat v r. 2013, ji zastupuje p. Zuzana Mlynářová.

24. března jsme se zúčastnili oblastní valné hromady v Jičíně, kde se projednávalo vybírání příspěvků, protože ČČK z úsporných důvodů zrušil výtisk příspěvkových známek.

18. dubna se konala výroční členská schůze, na které nám p. Jitka Krulichová provedla školení první pomoci. Na maketě nám názorně předvedla, jak si počínat při bezvědomí, zástavě dechu, různých záchvatech apod.

Na červnových Kopidlenských slavnostech zajišťovaly zdravotní dozor sestry: Grohová, Klabanová, Krausová, Mlynářová a Šmídová. Byla ošetřena jedna účinkující pro náhlou nevolnost a mdlobu.

Dne 1. září jsme uskutečnili zájezd nejen pro své členy, ale i pro ostatní občany. Navštívili jsme kapli a hrad na Kunětické hoře, kde jsme se seznámili s historií hradu. Po sto třiceti pěti schodech jsme vystoupali do hradní věže, odkud byl pěkný výhled do okolí.

Z hradu jsme šli dolů do muzea perníku nazvaného Perníková chaloupka, které bylo založeno teprve před několika lety. Byli jsme seznámeni s výrobou tlačeného a vykrajovaného perníku a prohlédli si množství perníkových výrobků a zdobených chaloupek. Děti si zahrály na Jeníčka a Mařenku a hodná paní ježibaba nás podarovala perníčkem.

Vzhledem k nejistému počasí jsme upusti-

li od návštěvy leteckého muzea a místo toho zajeli do Holic, do Muzea dr. Emila Holuba. Zhlédli jsme množství exponátů, které dr. Holub přivezl ze svých dvou několikaletých výprav po Africe, a poslechli si odborný výklad o jeho životě a jeho přínosu pro poznání tohoto kontinentu v období druhé poloviny 19. století.

Na tento zájezd byl použit grant od města Kopidlna, a to na dopravu pro členy. Srdečně za jeho poskytnutí děkujeme.

V říjnu se konala mimořádná valná hromada OV ČČK v Jičíně, které se zúčastnila p. Z. Mlynářová. Řešila se tam existence oblastního

výboru, kterému pro velký úbytek členské základny hrozí přesunutí do Hradce Králové.

5. listopadu nám p. M. Hofmanová zajistili přednášku p. Cimbálové o kosmetických a potravinářských výrobcích firmy JUST s názornou ukázkou jejich použití při masáži a ochutnávce.

15. listopadu se konala přednáška MUDr. J. Donáta o Africe (na snímku), kde byla v okrese Buikwe v Ugandě postavena česko-ugandská nemocnice. Po přednášce jsme zhlédli tři filmy o stavbě a působení nemocnice, ale také o životě tamních lidí.

Místní skupina ČČK Kopidlna

Miniseminář kronikářů v Kopidlně

V pondělí 29. října se v přísálí obřadní síně Městského úřadu v Kopidlně setkali kronikáři z města a jeho okolí. Z těch zkušenějších to byli pí Jana Čtvrtečková z obce Pševes a Oldřich Suchoradský z Mlýnce. Doplnily je začínající kronikářky, za město Kopidlnu Mgr. Ivana Podzimková, za obec Drahoraz Mgr. BcA. Zdenka Gläserová Lebedová a jako host kronikář z Ketně pan Miloslav Sádlo. Přítomné kronikáře uvítala svolavatelka, knihovnice MěK Kopidlna, Romana Komárková. Na jednání přijela na vlastní žádost vzácná návštěva – ředitel Okresního archivu v Jičíně Mgr. Karel Chutný a kronikářka města Jičína Dr. Eva Bílková. Úvodem jednání na chvíli přišla mezi kronikáře i starostka Kopidlna Hana Masáková, která poděkovala kronikářům za jejich záslužnou práci a pohovořila o aktuálních problémech života města a připojených obcí.

V dalším průběhu se jednotliví účastníci setkání stručně představili a pohovořili o tom, jak se dostali ke své kronikářské práci. Zvláště zajímavě hovořil o své dlouholeté zálibě v historii své obce pan Miloš Sádlo, jehož kronika je příkladně vedená a je dávaná v celém okrese za příklad správného ve-

Záběr ze semináře kronikářů dne 29. prosince 2012 v Jičíně. Zprava ředitel Okresního archivu Mgr. Karel Chutný, vedle něj kronikářka Drahoraze Mgr. BcA. Zdenka Gläserová Lebedová, u stolu prvá zleva Dr. Eva Bílková, kronikářka města Jičína.

dení obecních letopisů. O podpoře činnosti kronikářů pohovořil ředitel archivu Mgr. K. Chutný. Nabídl kronikářům podporu a pestré služby okresního archivu. Podpořil myšlenku ukládat cenné dokumenty, mezi něž obecní kroniky jistě patří, v okresním archivu, kde jsou uloženy v optimálních podmínkách a slouží k badatelské práci širokému

spektu zájemců. Počínaje mladými badateli ze škol přes zkušené dokumentaristy nebo pořadatele sjezdů rodáků z obcí či autory almanachů a vzpomínkových publikací. Jeho slova podpořila kronikářka Jičína dr. E. Bílková, která pohovořila o specifiku vedení kroniky v tak velkém městě, jako je okresní město Jičín.

Následovala beseda, ve které se diskutovalo o přílohách, které by měla obecní kronika obsahovat, o způsobu jejich uspořádání, aby byly přehledné a informace snadno dohledatelné. Dále se hovořilo o způsobech bezpečného uchovávání kronik, jejich elektronizaci, digitalizaci a vůbec o způsobech zacházení s dokumenty v elektronické podobě. Diskutovány byly způsoby, jak zpětně doplňovat starší záznamy v kronice. Malý seminář kronikářů Kopidlenska byl pracovní, velmi živý, naplněný výměnou zkušeností a doporučeními těch zkušenějších začínajícím kronikářům. V závěru se všichni přítomní shodli na tom, že forma takových miniseminářů podle území je vhodným doplňkem celookresních setkání, která na konci roku pořádá pro kronikáře Muzeum a galerie v Jičíně a na jaře Okresní archiv v Jičíně. (osu)

RECEPTY: Dobroty s kokosem

Kokosový ořech se skládá z vnější tvrdé vrstvy žluté nebo oranžové barvy, dále z vláknité střední vrstvy a jádra, které obsahuje semeno tvořené bílou dřeví. Tato část je určena k jídlu. I když je to neuvěřitelné, kokosové ořechy se mohou plavit po vlnách oceánu tisíce kilometrů, aniž by ztratily schopnost vyklíčit. V sanskrtu, jazyce starověké Indie, se kokosová palma nazývá kalpavriksha, což přeloženo znamená „strom, který dává vše potřebné pro život“. Tento název není nadnesený, protože generace obyvatel Indonésie přežily jen díky kokosovým ořechům. Tyto plody poskytují jak tekutinu pro uhašení žízně, tak pevnou stravu. Z kokosových vláken se dají vyrábět provazy i kartáčky na zuby. Kmeny a listy palm slouží k výrobě sandálů, látek, a dokonce ke stavbě obydlí. Dietetické a terapeutické využití je dáno obsahem minerálů, zejména hořčíku, kterého se ve zralé dřeví nachází 32 mg / 100 g, to je více než u potravin živočišného původu. Tento minerál přispívá k pevnosti kostí a zdraví chrupavek v kloubech. Jeho nedostatek způsobuje křeče a zvýšenou dráždivost nervové soustavy. Kromě hořčíku kokosový ořech obsahuje i jiné minerály důležité pro svalovou soustavu a kosti, například vápník a fosfor. Konzumace kokosového ořechu pomáhá při odvápnění kostí, osteoporóze, bolesti

pohybového systému způsobené přetěžováním nebo zvýšeným svalovým napětím, zejména bolesti zad.

Přesvědčte se s námi, že kokos je nejen zdravý, ale i velmi chutný, a vyzkoušejte některý z následujících receptů.

Kokosový ježek

120 g cukru, 150 g strouhaného kokosu, 200 g másla, 350 g polohrubé mouky, 1/2 prášku do pečiva, špetka soli, 1 vejce

Všechny suroviny kromě kokosu smícháme a uděláme těsto, z něho vytváříme ježky (můžeme dovnitř dát i půlku vyloupané mandle) a dáme péci. Po vychladnutí ze 3/4 namáčíme do čokolády a poté vytvoříme bodlinky omočením ve strouhaném kokosu. Očka vytvoříme špejlí, omočenou v čokoládové polevě.

Kokosové kuličky „Raffaello“

140 g moučkového cukru, 120 g mletého kokosu, 70 kusů lískových oříšků nebo mandlí, 240 g sušeného mléka, 1 vanilkový cukr, 240 g ztuženého tuku, 100 ml vody

Rozpustíme tuk a vychladlý pak smícháme s cukrem, sušeným mlékem a cca 100 ml vody. Vypracujeme hladkou směs, ze které vytváříme kuličky. Dovnitř zapracováváme lískové ořechy nebo mandle. Obalíme v kokosu a necháme ztuhnout v chladu.

Smažené banány v kokosu

Banány, 1 rozšlehaný bílek, 75 g strouhaného kokosu, lžíce oleje, šťáva ze dvou pomerančů, 4 lžíce rumu, 3 lžíce hnědého cukru (lze nahradit bílým), máslo

Oloupané banány vložíme do rozšlehaného bílku a důkladně obalíme v kokosu. Na pánvi rozehřejeme olej, vložíme banány, ze všech stran je osmahneme do zlatova a uložíme na horkou servírovací mísu. Do pánve přidáme zbývající suroviny a uvedeme je do varu, na mírném ohni je povaříme asi minutu a nalijeme na banány. Podáváme horké, nejlépe s kopečkem šlehačky.

Kuřecí prsa plněná banánem

600 g kuřecích prsou, 2 banány, 80 g kuřecí šunky, 1 bílek, 4 lžíčky strouhaného kokosu, 80 g másla, sůl

Maso rozřízneme na 4 porce, lehce naklepeme, osolíme a potřeme bílkem smíchaným s kokosem. Poklademe plátky šunky, půlkou banánu a přehneme, okraje sklepeme paličkou a vkládáme do horkého másla. Opečeme zvolna z obou stran alespoň po 7 minutách, aby se dobře propekly. Podáváme nejlépe s opečeným bramborem a ovocným špízem.

(JaN)

Levice vyhrála i v Kopidlně, rozdíly byly ale výraznější Krajské volby 2012

Podzimní volby do krajského zastupitelstva Královéhradeckého kraje skončily jen těsným vítězstvím sociálních demokratů před komunisty, v řadě obcí se ale nálady voličů od celkového výsledku výrazněji odchýlily. Příkladem může být i Kopidlno, kde sice volby vyzněly také jednoznačně pro levice, rozdíl mezi vítěznou ČSSD a druhou KSČM je ale značný. Sociální demokraté tady získali přes 45 % hlasů, zatímco komunisté 15,5 %. V porovnání s jejich ziskem se dá říct, že další strany v Kopidlně spíše jen paběrkovaly a pětiprocentní hranici potřebnou pro vstup do krajského zastupitelstva překročily už jen tři: Občanská demokratická strana (8,6 %), TOP 09 a Starostové pro Královéhradecký kraj (5,9 %) a Východočeši (5 %).

Dokonce pod pětiprocentní hranicí se ocitla jinak poměrně úspěšná Koalice pro Královéhradecký kraj (4,4 %), která skočila v celokrajském měřítku na třetím místě. Se stejným ziskem v Kopidlně skončila i Suverenita Jany Bobošíkové. Na 2,3 % hlasů se dostala ještě Strana Práv Občanů ZEMANOVCI, další strany už měly jen kolem jednoho procenta nebo méně. Například jen jeden volič v Kopidlně odevzdal svůj hlas straně Věci veřejné, která byla ještě poměrně nedávno na republikové úrovni součástí vládní koalice. Ani jediného voliče pak nemá mezi obyvateli Kopidlna Česká strana národně sociální.

Nejčastěji lidé v Kopidlně kroužkovali Josefa Táborského, který si odnesl 120 preferenčních hlasů. Zastupitel Kopidlna, bývalý náměstek hejtmána a dnes také senátor byl na ustavujícím zasedání nového krajského zastupitelstva znovu zvolen členem rady kraje, kde bude mít stejně jako v předchozím období na starost oblast ekonomiky. (kl)

Výsledky hlasování v Kopidlně:

Česká str. sociálně demokrat.	216 hl.	45,28 %
Komunistická str. Čech a Moravy	74 hl.	15,51 %
Občanská demokratická strana	41 hl.	8,59 %
TOP 09 a Starostové pro KHK	28 hl.	5,87 %
VÝCHODOČEŠI	24 hl.	5,03 %
Koalice pro KHK - KDU-ČSL - VPM	21 hl.	4,40 %
Suver. - Strana zdravého rozumu	21 hl.	4,40 %
Strana Práv Občanů ZEMANOVCI	11 hl.	2,30 %
Česká pirátská strana	7 hl.	1,46 %
Volte Pr. Blok www.cibulka.net	6 hl.	1,25 %
PATRIOTI	6 hl.	1,25 %
SNK Evropští demokraté	6 hl.	1,25 %
Změna pro Královéhradecký kraj	5 hl.	1,04 %
DSSS - STOP NEPŘÍZPŮSOBIVÝM!	4 hl.	0,83 %
Strana svobodných občanů	4 hl.	0,83 %
Strana soukromníků ČR	1 hl.	0,20 %
Nár. socialisté - levice 21. stol.	1 hl.	0,20 %
Věci veřejné	1 hl.	0,20 %
Česká strana národně sociální	0 hl.	0,00 %

Kopidlenský zpravodaj, předchůdce Kopidlenských listů

V lednu tomu bude 17 let, co v roce 1996 vyšlo 1. číslo našich místních novin Kopidlenské listy. Dnes jsou noviny trvalou a troufám si napsat že oblíbenou součástí života našeho města a do značné míry jeho život zrcadlí. V zájmu objektivní pravdy je třeba vědět, že Kopidlenské listy nebyly prvou tiskovinou tohoto druhu, která se občanům dostala do ruky. Před časem mi Mirek Vystřčil přinesl čtyři čísla Kopidlenského zpravodaje, který vycházel v Kopidlně koncem 80. let. V okresním archivu v Jičíně jsem prolistoval dalších sedm čísel, která byla tehdy vydána. Prolistujme si teď některá z nich a vraťme se tím o víc než 25 let zpátky.

Prvé číslo vyšlo na konci roku 1987. Bylo malého formátu A5, v žluté obálce s oranžovým nadpisem, se znakem města Kopidlno v titulu. Smyslem prvního čísla bylo zachytit události ve městě v uplynulém roce. Byla to jakási ročenka. O poslání tiskoviny se píše v úvodníku:

Vážení spoluobčané, dostává se vám do ruky první číslo Kopidlenského zpravodaje, který by měl pomoci vytvořit plnou informovanost o životě a práci našich spoluobčanů, organizací, škol a závodů. Především pak informovat o rozvoji našeho města a sloučených obcích, o práci stranických a státních orgánů, společenských a zájmových organizací Národní fronty. Náš Zpravodaj chce přispět nejen k informování, ale též posílení vážnosti názorů občanů, uspokojování jejich zájmů a potřeb. Doufáme, že jeho vydávání přispěje k řešení našich společných problémů a úkolů. V tom je podstata a hloubka přebudování naší společnosti, která předznamená vývoj našeho města a sloučených obcí na celá desetiletí, pro další generace kopidlenských občanů.

Tolik z úvodní výzvy, která sice není autorizovaná, ale předpokládáme, že byla sestavena někým z tehdejšího vedení města, v jehož čele stáli p. Jan Gottwald jako předseda MNV a p. Jiří Machula, jeho tajemník. Na poslední straně je v tiráži uvedeno, že Zpravodaj vydává Místní národní výbor a Místní kulturní středisko v Kopidlně. To tehdy vedla pí Věra Čurdová. Tisk byl proveden na MNV cyklostylem a vydávání bylo povoleno odborem kultury ONV v Jičíně č. 301/87. Vydáván je jako čtvrtletník v počtu 200 kusů a je rozšiřován zdarma. Řídí ho redakční rada, se zodpovědnou redaktorkou pí Jiřinou Pěničkovou, knihovnicí a předsedkyní Kulturní komise při MNV, za MKS se v této radě angažuje pí Věra Čurdová.

Zalistujeme-li bohatou náplní 1. čísla, na-

jdeme na 16 stranách tyto rubriky: *Okénko místního národního výboru* s přehledem o jednání Rady a Pléna MNV. Dále prostor pro *Sbor pro občanské záležitosti* s uvedením počtu narozených dětí a jejich uvítací obřad na MNV. Dále svatby uskutečněné v roce na MNV Kopidlno a počet zemřelých občanů.

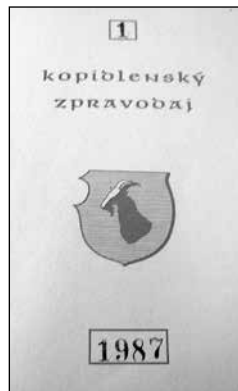
V rubrice *Závody hlásí* jsou informace z cukrovaru a pily. Dále *Zprávy ze škol*, které jsou zaměřeny na informace z mateřské školy a ZDŠ. V části *Organizace Národní fronty* se představují Svazarm a Český svaz žen. Ve *Společenské kronice* jsou uvedena jména jubilačních spoluobčanů nad 60 let. V *Kultuře* je informace o činnosti a akcích místního kulturního

střediska. Svoji informaci o činnosti zde zveřejňuje Středisková knihovna Kopidlno, místní kino a muzeum. Zajímavá je rubrika *Zeptali jste se nás...*, kde vedoucí stavebního odboru p. Horáček odpovídá na dotaz o rekonstrukci přízemí domku čp. 70 a jeho přestavbě na zubní ordinaci. V rubrice *Došlo nám psaní* je zveřejněn dopis Anatolije Michajloviče Kulikova, který se v roce 1945 zúčastnil bojů o osvobození republiky a byl jedním z vojáků Rudé armády, která osvobodila i město Kopidlno. V závěrečné rubrice *Kopidlenský kozlík* se hovoří o nešvarech hyzdících město, jako je nepořádek kolem popelnic, rozkopané chodníky a ulice (dalo by se přetisknout i dnes). Poslední stránka je „reklamní“, kde zveřejňuje svoji reklamu Průmstav Pardubice, budující ve městě cukrovar, který nabízí řadu pracovních míst pro místní (kéž by tomu tak bylo dnes!). Pak je tu zpráva o otevření místních sběrných surovin a následuje kompletní nabídka služeb, které poskytuje Místní národní výbor Kopidlno.

V dalších letech vyšla v roce 1988 tři čísla Zpravodaje, v roce 1989 a 1990 čtyři čísla. Celkem tedy vyšlo 12 čísel. Poslední 13. vyšlo v roce 1991 a bylo dvojnásobného rozměru, rozmnožené na lihovém cyklostylu. Bohužel to bylo číslo na několik let poslední. Až v lednu roku 1996 vyšlo první číslo Kopidlenských listů, které čtete i dnes.

Od příštího čísla Kopidlenských listů chceme čtenářům nabídnout návraty do starých čísel, kdy chceme občanům připomenout události, které se stávají historií, a přesto mají co říci dnešku. Budete mít zároveň příležitost k srovnání, nakolik se život v našem městě změnil a v čem je dnešní realita jiná, než byla v době vydání otištěných zpráv.

(osu)

Titulní strana 1. čísla Kopidlenského zpravodaje z roku 1987.

Mariášníci soupeřili v Žitětíně

Patkův mlýn v Žitětíně přivítal o sváteční sobotě 17. listopadu účastníky 1. regionálního turnaje v mariáši. U prezence v 9 hodin se přihlásilo 16 účastníků pro hru ve čtyřkovém mariáši.

Vše ovšem začalo již v pátek odpoledne, kdy Zip s Romanem vařili speciální 12litrovou gulášovku. To bylo řezání, krájení, brečení a koštování. Prostě kluci v akci na tři a půl hodinky. Výtek nebylo, tak snad se povedla. :-)

Malé mistrovství v královské karetní hře probíhalo podle pravidel a v pěti hodinových blocích, kdy se vždy losovaly čtveřice hráčů ke stolům. U hry se nekořilo a sem tam padlo nějaké pivo – šlo o maximální koncentraci. Před 17. hodinou jsme vyhlásili výsledky. Turnaj vyhrál zkušený mariášník Vlastimil Pilař (bývalý velitel okresní pátračky), stříbro bral jičínský mistr Milan Saal a bronzem se může pyšnit černý koník turnaje, budčevský hřebec, liška kunin – Marek Nýč. Umístění dalších kopidlenské party hráčů bylo následující: Zikmund senior (4.), Saša jede (6.), Roman primátor (8.), Havelka senior (9.), Zip (11.) a bohužel až čtrnácté se umístilo železo turnaje, vítěz od Bystřice – Míla Havelka. Je nutné zmínit, že Míla celý turnaj statečně přihrával vítězi generálu Pilařovi, jehož jako svého bývalého šéfa má stále v náležité úctě. Věříme, že se příště opět prosadí mezi nejlepší. :-)

Poděkování patří partnerům turnaje –

obec Jičíněves, Vašek Jampílek, Aleš Benda.

Po vyhlášení výsledků a předání cen – poháry, památeční hrnky a trika s emblémem turnaje – jsme si ve čtyřech pozůstalých (Zip, Vašek, Míla a Roman) rozdali ještě cvičně na půl hodky mariášovou čtyřku. Celou akci zakončila kulturní návštěva jičíňveské zábavy ala 80. léta.

Mariášníci vyjádřili spokojenost s turnajovou organizací a přislíbili účast na 2. ročníku, kam jste i vy srdečně zváni. (rom)

Sportovní rybolov

Od roku 1995 zajišťuje Místní organizace Českého rybářského svazu Kopidlno pro občany z Kopidlna a blízkého okolí vyžití ve sportovním rybolovu na řece Mrlině v úseku od železniční zastávky Mlýnec až po sádky v Bartoušově a na vodních nádržích Velký Šutrák, Obora, Labouň a Běchary. V letošním roce provádí lov ryb na udici 69 členů organizace, z toho 15 dětí.

Děti do 15 let věku mají možnost navštěvovat rybářský kroužek místní organizace.

Místní organizace každoročně pořádá rybářské soutěže v chytání ryb na udici pro dospělé a děti. V květnu letošního roku byly pořádány na rybníku Velký Šutrák na Kamensku dvě soutěže, jedna soutěž pro dospělé a jedna soutěž pro děti. Těchto soutěží se zúčastnilo 37 dospělých osob a 32 dětí. V červenci se uskutečnila další rybářská soutěž pro děti na rybníku v Běcharech. Této soutěže se zúčastnilo 35 dětí. Soutěžícím bylo poskytnuto občerstvení a hodnotné ceny.

Na částečnou úhradu výdajů spojených s realizací rybářských soutěží byla místní organizaci poskytnuta dotace od města Kopidlno v částce 5000 Kč.

Rostislav Vodák

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již šestnáctým rokem udělit

Jivínského Štefana za pozoruhodný kulturní počín roku 2012 a za dlouholetou kulturní činnost

Nechceme, aby žádné z bohuľibých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy zavzpomínají na to, co hezkého se v roce 2012 v kultuře na okrese událo a přispějí k nominaci. Návrh na Štefana může provést každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a adresu navrhovatele. Své návrhy zasílejte do 31. 12. 2012 na adresu koordinátora Štefanské komise Bohumíra Procházky, Sokolovská 367, Jičín. E-mail: prochor.jc@tiscali.cz, tel. 493 523 492. V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti), nebo kulturní počin za rok 2012.

Štefanská komise & Nadační fond Jičín –
město pohádky & knihovna Václava Čtvrťka
Jičín & Obec Ostroměř & Prochoroviny